

ANUL XIII. — No. 7.

IULIE 1932.

REVISTA VÂNĂTORILOR

ORGAN OFICIAL AL UNIUNEI GENERALE A VÂNATORILOR DIN ROMANIA
RECUNOSCUTĂ PERSOANĂ MORALĂ PRIN LEGEA DIN 1 MAIU 1923
SEDIUL «UNIUNEI»: STR. SF. IONICĂ, 6. — BUCURESTI I. — TELEFON 315/47

UNIUNEA GENERALĂ A VÂNĂTORILOR DIN ROMÂNIA

RECUNOSCUTĂ PERSOANĂ MORALĂ PRIN LEGEA DIN 1 MAIU 1923

SUB INALTA PROTECȚIE A M. S. REGELUI

Sediul: STR. SF. IONICĂ No. 6 – BUCUREȘTI
CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE

Inalți Președinți de Onoare:

M. S. REGELE GEORGE AL GRECIEI ȘI A. S. R. PRINCIPELE NICOLAE

Președinți de Onoare :

N. RACOTA, GH. NEDICI și A. MOCSONYI

Președinte :

Dr. I. COSTINESCU

Vice - Președinți :

GH. SCHINA și ALEX. VASILCO

Secretar General:

Colonel DIMITRESCU ALEXANDRU

Membrii - Consilieri :

BĂLĂNESCU T., General BALIF E., Dr. BEJAN I., BITTERMANN JUL., Dr. BOTEZAT EUG., Colonel BOZAC AUREL, BRĂTIANU DINU, Dr. CĂLINESCU I. R., Căpitan CĂLUGĂRU EUGEN, CRĂCIUNESCU CORNEL, CRAIOVEANU EUGEN, DRĂCEA M., Dr. JUVARA ERNEST, LINTIA DIONISIE, General MANU G. G., Dr. METIANU N., OLTEANU GAVRIL, PAVLU D., Dr. PHILIPOVICZ, PLAGINO G., POP I., POPESCU I., Maior C. ROSETI BĂLĂNESCU, G-ral SAMSONOVICI, SÄULESCU N., Maior SCHNEIDER SNYDER R., STEFAN V. V., SUTU ALEX. Cluj, G. TELEAGĂ, TIPEI S., Dr. G. UDRISCHI, WITTING E.

Censori:

CAȚAFANI V., ȘTEFĂnescu G., GOLESCU G. A., PĀNOIU ILIE, NEDELCU G.

Comitetul de lectură:

Dr. G. NEDICI, Dr. R. I. CĂLINESCU, E. CRAIOVEANU, Dr. G. SCHINA, Cpt. CĂLUGĂRU E.

CONTRIBUȚII:

Membrii plătesc o cotizație anuală de Lei 300, în care este cuprins și abonamentul obligator la „REVISTA VÂNĂTORILOR”

Societățile : plătesc o taxă fixă de afiliere de lei 10 de fiecare membru până la 100, iar dela 100 înainte numai Lei 5. Ele plătesc un abonament obligatoriu la „REVISTA VÂNĂTORILOR” de 400 Lei anual și o cotizație anuală de 20 de Lei de fiecare membru.

Abonamentul la „REVISTA VÂNĂTORILOR” este obligatoriu pentru toți membrii „UNIUNEI”

**Scopurile U. G. V. R. cuprind interesele tuturor vânătorilor din
întreaga țară, toate Societățile de Vânătoare se pot grupa în jurul ei.**

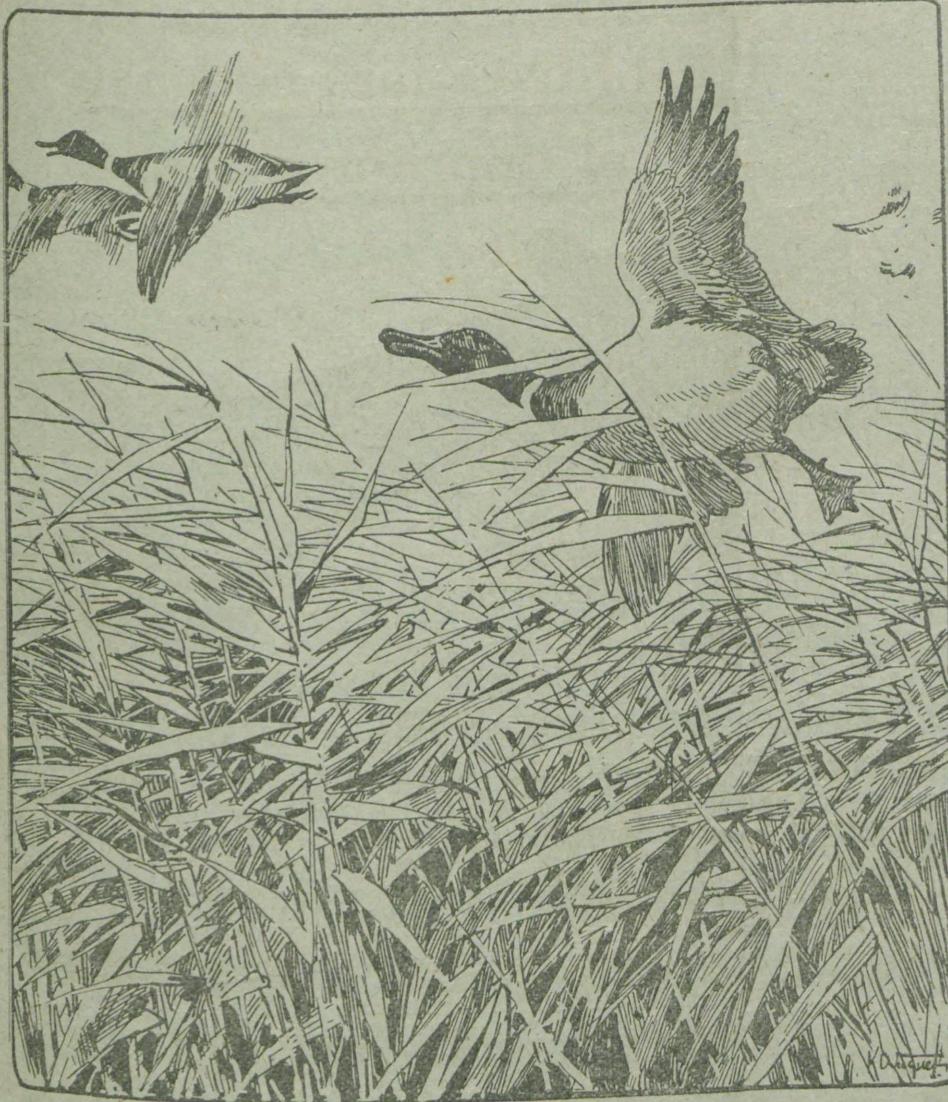
Statutele U. G. V. R. se trimit la cerere contra 20 Lei în mărci poștale

Corespondență fără mărci pentru răspuns și cererile pentru interveniri la autorități, neîntovărășite de timbrele legale, rămân fără răspuns.

Orele de primire la Uniune : In toate zilele de lucru dela 9—1 și 4—7

Sediul: STR. SF. IONICĂ No. 6 — BUCUREȘTI I.

— TELEFON 313/47 —

2

SĂPTĂMÂNI
NE MAI DESPART
DE LA
DESCRIDEREÀ

VÂNĂTOAREI LA VÂNAT DE BALTĂ!

La gâște și rațe sălbatece, la becaține, aveți nevoie de cartușe bune, cu bătaie lungă, adică cu penetrație mare și grupare deasă.

Cartușele :

„3 STELE“, „2 STELE“ și „1 STEA“

corespond în cel mai înalt grad acestor cerințe.

Se găsesc în toate magazinele de specialitate din țară.

LA BUCUREȘTI : la „Uniunea Generală a Vânătorilor“, str. Sf. Ionică No. 6
la Magazinul „Armureria Engleză“, str. Academiei No. 3 și la sediul fabricei

FABRICA ROMÂNĂ DE CARTUȘE DE VÂNĂTOARE, S.A.

ȘOSEAUA ȘTEFAN CEL MARE No. 45

Se poate livra și cu
armare separată a
oțelelor
țevei de
glonț.

Cel mai bun și mai eftin
DRILLING fără cocoașe
al tipurilor noastre.

Noul nostru Drilling fără cocoașe
,MARS"

C. A. FUNK & Co., Fabrică de arme, SUHL - Germania

VINDEM depozitul nostru de modele dela Uniune la prețul de cost. Printre ele se găsesc: Arme mixte sistem Bock, cu 2 țevi lisse, Drillinguri, arme cu 2 țevi lise, expresuri (două țevi de glonț), cu și fără ejector automat, carabine de vânătoare cu repetiție, cu și fără lunete.

Execuțiuni speciale, modificări reparații, urgente și eftine. Oferte de prețuri la cerere.

Reuniunea Română a Prăsitorilor de Câini

Sediul: CLUJ – STR. MAȘINIȘTILOR No. 4

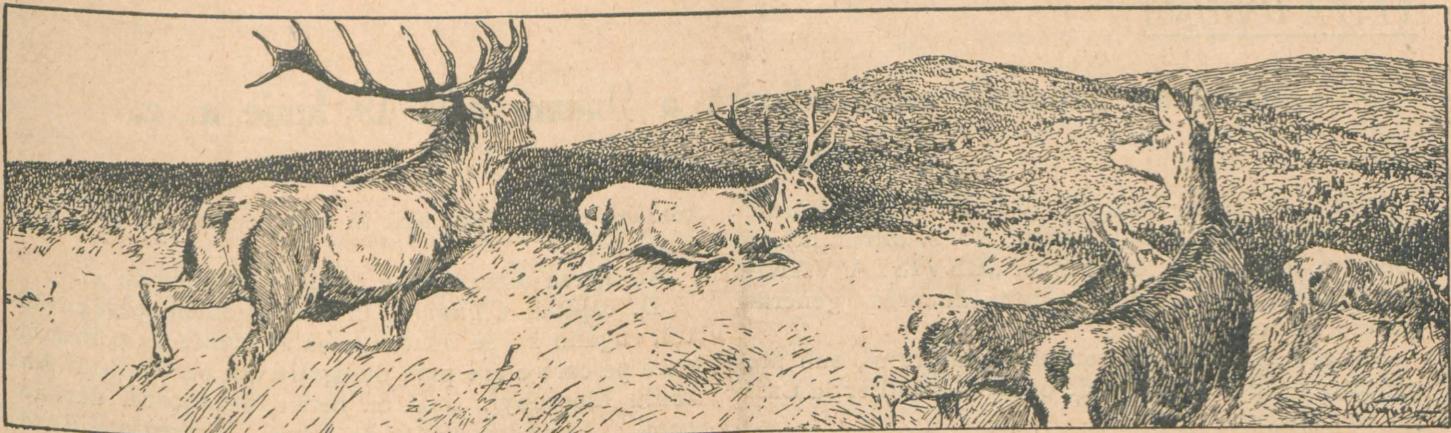
Aduce la cunoștiința celor interesați că le stă la dispoziție în orice chestiune Chinologică și Chino-technică.

Mijlocește GRATUIT cumpărări de câini, dar numai de rasă cu pedigree. Ține registrele matricole oficiale pe toată țara, pentru toate rasele de câini, pedigreeurile emise de noi fiind recunoscute ca sigure oficiale în străinătate.

UNIUNEA CHINOLOGICA CEHOSLOVACA (C. K. U.)

Președinte, Cpt. retr. FELIX WERLIK, BRNO, KESSELSCHMIEDGASSE 10

având contract de reciprocitate cu R. R. P. C. stă la dispoziția membrilor reuniunii în orice chestiune chinologică. A se adresa prin R. R. P. C. Contractul se poate vedea în No. 10 și 11, 1930 al Revistei Vâنătorilor. La orice corespondență adresați mărci de răspuns.

CALENDARUL VÂNĂTORILOR

IULIE

Vânătușul permis : Căpriori (țapi), orice răpitoare cu păr sau pene.

In grijă vânătorului. Strângerea recoltei de pe ogoarele ce nu lăsăm în picioare. Pregătirea lor pen-

tru iarnă. Se continuă împușcarea răpitoarelor păroase sau aripate. Cerbi și curăță coarnele noui. Căprioarele se înperechează.

„Almanahul vânătorului”

Apel către suflarea vânătoarească din România

Desigur că nu toată lumea noastră vânătoarească cunoaște adevăratele scopuri ale uniunilor pentru ocrotirea vânățului și apărarea intereselor vânătorești, — scopuri care se deosebesc radical de acelea ale societăților propriu zise de vânătoare.

Acste uniuni au în străinătate o menire foarte înaltă, ele fiind între altele — căci nu putem cita toate preocupările acestora — organe consultative și de control a administrației vânătoarești de Stat; ele contribuind la stabilirea politicei raționale a vânătoarei, pe care un stat trebuie să o urmeze; ele având obligația de a desvăluia educația morală și de specialitate a vânătorilor și personalului de administrație și pază a terenurilor de vânătoare, prin mijloacele cele mai eficace; ele având îndatorirea de a determina solidaritatea și colaborarea între vânători, în vederea unei activități constructive.

Pentru a ajunge la aceste importante rezultate, uniunile — în afară de alte mijloace de activitate — editează buletine sau reviste, adesea săptămânale, prin care pun în curent pe toți vânătorii despre mișcarea vânătoarească națională.

In ceeace ne privește pe noi români, trebuie să fim sinceri și să recunoaștem că U. G. V. R. nu a corespuns întru totul acestor înalte scopuri — iar „Revista Vânătorilor” a deviat adesea, mai ales în ultima vreme, dela realele sale îndatoriri.

A sosit însă timpul ca să ne trezim și să facem din Uniunea noastră o instituție de sinceră realizare a scopurilor de mai sus — iar „Revista Vânătorilor” să fie o oglindă fidelă a întregei mișcări vânătoarești din țară și streinătate.

In ceeace mă privește pe mine personal, activând până în prezent la realizări vânătoarești fundamentale, pe care le-am considerat ca cele mai importante și mai urgente pentru țara noastră, n'am avut timpul material de a mă ocupa mai deaproape și cu „Revista Vânătorilor”.

Terminând în parte cu preocupările mai sus amintite, avem datoria comună de a ne consolida acum și „Revista Vânătorilor”, paralel cu consolidarea Uniunii.

In acest scop facem un călduros apel la întreaga suflare vânătoarească din România, pentru a colabora efectiv cu noi, trimițându-ne propunerile cele mai bune, ca și toate desideratele și nemulțumirile de ordin vânătoresc, pentru ca „Revista Vânătorilor” să devină o tribună cu adevărat liberă.

GH. NEDICI

VIATA UNIUNII

Adunarea generală extraordinară a Uniunii dela 19 Iunie a. c.

PROCES-VERBAL

Astăzi, 19 Iunie 1932, ora 10.30, în localul Muntelui de Pietate din strada Zorilor No. 2, întrunindu-ne conform convocării făcute prin „REVISTA VANATORILOR”, No. 3—5, s'a ținut adunarea generală extraordinară.

Sedinta se deschide conform Statutului, sub președinția d-lui președinte de onoare, consilier la Casătie Gh. Nedici.

Inainte de deschiderea ședinței, d-sa constată că în sală se găsește un număr de peste 100 membri, dintre cari 18 fac parte din Consiliul de Administrație.

D-sa declară, aşa cum a afirmat și în adunarea generală dela 28 Februarie, că nu înțelege să prezideze ședința decât în cea mai strictă legalitate și în conformitate cu statutele U. G. V. R.

Intr-o inimoasă cuvântare, d-sa salută membrii veniți în număr aşa de mare din toate părțile țărei și în special arătă mulțumirea sa domnilor membri cari aparțin corpului silvic și cari înțelegând chemarea vremei au venit cu însuflețire să colaboreze cu noi vânătorii.

Recunoaște că Revista Vânătorilor nu a fost până acum o tribună liberă — aşa cum ar trebui să fie — în care toți vânătorii fără deosebire, să-și poată arăta pasurile și părerile. Speră că pe viitor va fi îndrumată pe făgășul menirei sale, și d-sa promite că va lupta pentru acesta.

Arată apoi activitatea ce a depus în cursul vieții d-sale pe tărîmul vânătoresc și rezultatele, destul de frumoase, obținute.

Peste frontieră România are o reputație strălucită, și este recunoscută ca având cea mai bună organizație vânătorescă. D-sa însă are regretul să mărturisească că administrația nu a lucrat după un plan bine chibzuit și că lasă mult de dorit. Promite că va face toate eforturile ca aceasta să fie reorganizată pe alte baze și în aşa fel ca să fie chemați la colaborare efectivă și sivicultorii.

Incheiând, declară că trece președinția d-lui Dr. I. Costinescu, președintele activ al Uniunii.

D. președinte Dr. Costinescu, luând conducerea desbaterilor spune că întru cât constată și d-sa legalitatea constituirei Adunării Generale extraordinare, în prezența a peste 100 membri, din cari 18 făcând parte din Consiliul Administrației, întrebă dacă cineva are o obiecție de făcut. Constatând că nu se ridică nici o contestație, consultă Adunarea dacă se consideră legal constituitia.

Adunarea prin aclamaționi arată că se consideră legal constituția în adunare generală extraordinară.

D. președinte roagă adunarea să convină la intervertirea ordinei de zi în sensul ca punctul 4 din ordinea de zi conținut în convocare să fie luat în discuție și vidat mai întâi, pentru ca Adunarea să fie pusă în cunoștința faptelor curioase, petrecute dela 28 Februarie până astăzi. Dealtfel punctul 3 din ordinea de zi va trebui să-l lăsăm complet la o parte, întru cât nu posedăm actele pe baza cărora vechiul consiliu să fie descărcat de gestiunea sa. Cu toate intervențiile formale făcute din vreme, aceste acte nu ne-au fost prezentate, în consecință vechiul consiliu

rămâne răspunzător atât în fața noastră cât și în fața justiției.

Adunarea admite intervertirea ordinei de zi.

D. căpitan Călugăru, în acest moment, cere cuvântul, rugând a-i se încuvință să se achite de o însarcinare pe care o are prin delegație din partea d-lui Antoniu Mocsonyi. D-sa dă cetire următoarei declarații: „Sună însărcinat de către d. președinte Antoniu Mocsonyi de a vă aduce la cunoștință următoarele: În urma convocării acestei Adunări, d. Antoniu Mocsonyi a primit din partea mai multor societăți de vânătoare și membri ai acestei Uniuni proteste împotriva celor întâmplate la Uniune și a convocării prezentei Adunări. Aceste proteste pornesc dela foarte multe societăți de vânătoare și dela foarte mulți membri ai U. G. V. R. cu drept de a vota conform statutelor.

O parte din ele au fost notificate U. G. V. R. prin portări. D. Mocsonyi ține să vă atragă atenția că din aceste proteste se intrevede pericolul de desmembrare care amenință Uniunea și vă roagă — în interesul viitorului organizației vânătoarești și al nostru al tuturor vânătorilor — să vă gândiți bine înainte de a lua o hotărîre, deși din punct de vedere legal atât convocarea acestei adunări, cât și hotărîrile ei nu au nici o valoare.

D. căpitan Călugăru predă apoi dosarul pe care l-a primit dela d. Mocsonyi.

Tot odată ține să arate și părerea sa personală că în urma faptelor petrecut în Transilvania și în special în regiunea Cluj pe care o cunoaște de aproape, printre membri Uniunii este credința că pericolul de desmembrare persistă și că ei nu înțeleg să sufere consecințe pentru că „domnii dela București” se ceartă.

D. președinte Dr. Costinescu declară că este mulțumit că s-a produs această intervenție din partea d-lui Mocsonyi și în special că s-a făcut prin glasul unui militar, care a luat parte efectiv la adunarea generală dela 28 Februarie, astfel că poate să-și dea seamă de modul legal în care s'a ținut acea ședință, fiind sigur că d-sa nu va contesta acest adevăr. Intervenția va servi pentru a desvălu și mai clar dedesubturile faptelor ce voi expune la timp.

Resping cu indignare procedeul, consider intervenția aceasta ca neavenită și rog pe d. căpitan Călugăru să transmită dlui Mocsonyi această apreciere a mea.

Relev că însăși intervenția d-sale dovedește recunoașterea că există legalmente.

Sunt mulțumit că îmi dați ocazia de a aminti în fața adunării generale faptele care au determinat astemenea manifestări.

Adunarea va judeca și va trage concluziile logice.

Constat în prealabil că protestele sunt confeționate într-o oficină, care cu premeditare caută să saboteze activitatea noastră, ceeace se va vedea din expunerea ce voi face îndată.

Protestele sunt pe foi tipărite, deci pregătite și date spre semnare, iar nu spontan și din liber arbitru, ci după cât sunt informati, și cum fiecare își poate închipui, ele au fost semnate sub amenințarea de

disolvare a societăților și de persecuții administrative.

Este trist că acei ce se află în capul instituțiunilor vânătoarești, nu înțeleg că rolul lor este să fie în orice ocazie la dispoziția societăților, iar nu ca acestea din urmă să fie la dispoziția bunului plac și a abuzurilor domnișilor lor.

Constat că vreo 30 de societăți din două județe și tot atâtii membri din aceleași județe (din circa 1000 societăți și tot atâtia membri făcând parte din Uniune) s-au lăsat terorizați și au semnat protestul tipărit.

D. președinte recapitulează apoi faptele ce s-au petrecut în adunarea generală dela 28 Februarie și ulterior.

Reamintesc mai întâi atitudinea avută de d. General Gârleșteanu, care postat la intrare, prevenea pe membri să nu intre în sală, căci acolo e revoluție, fapt care m'a îndemnat tocmai să intru pentru a mă edifica asupra celor ce se petrec. În sală am găsit perfectă ordine. Adunarea își urma lucrările în mod normal. Fiind ales ca președinte activ, am insistat în repetate rânduri ca adunarea să mențină pe d. Mocsonyi în această calitate, adunarea însă a refuzat hotărît, făcându-mă să înțeleg că dorește să aibă la conducere o persoană mai energetică și mai activă. De altfel adunarea înalță pe d. Mocsonyi la rangul de președinte de onoare.

Dându-mi seama de lupta care începe la Uniune, dar fiind omul care nu se dă îndărăt dela luptă, m'am decis să primesc.

A doua zi după alegere, noul consiliu de administrație a ținut o ședință pentru a stabili programul de lucru. Chiar în după amiaza acelei zile s'a început în prezența censorilor, inventarierea și luarea în primire a averei existente la Uniune. În ziua de 1 Aprilie, când predarea trebuia să continue, comitetul de direcție a venit să lucreze, găsește lacăte și pecete pe ușile sediului, în timp ce fostul secretar d. Cojescu, înfricoșat aștepta la intrarea clădirii și da explicația că a fost forțat să facă acest lucru, întrucât era amenințat de d. Mocsonyi că va fi făcut răspunzător personal de orice predare ar face noului consiliu.

Am fi putut înălțatura aceste pecete cu caracter particular, dar am găsit că este mai potrivit pentru demnitatea Uniunii să urmăm o cale mai elegantă și mai legală decât acea întrebunțată de domniile lor.

In dorința mea sinceră, pe care dealfel o am și astăzi de a găsi mijlocul înălțărirei fricțiunilor, prin înțelegere cu acei porniți pe cale de sabotaj, am căutat să întrunesc la mine acasă, în repetate rânduri, pe domnișori care manifestau supărări, împreună cu alții dintre cei noi aleși. Toate încercările însă au fost zădănicite de încăpățânarea acelora care nu voiau să admită decât singura soluție — inadmisibilă pentru noi — aceia ca să recunoaștem oficial că adunarea generală dela 28 Februarie n'a fost legal constituită. Domniile lor prețin de cără la acea adunare n'ar fi fost prezenti — aşa cum prevede statutul — minimum de 50 membri din care 8 să facă parte din consiliul de administrație.

D. Nedici, care prezida adunarea, a convenit atunci ca în cazul că s'ar face proba celor afirmate, este gata să recunoască el însuși, acest lucru.

Asupra acestora se convine la instituirea unei comisiuni, care să cerceteze după acte, calitatea de membri ai Uniunii a celor 61 de semnatari de pe lista de prezență la adunarea generală.

Comisia compusă din d-nii : General Manu, G. Schina și Plagino, asistată de fostul și de actualul secretar general, se întrunește în ziua de 16 Martie, la d. Plagino. Studiază puținele acte ce prezintă în acest scop fostul secretar general. Acesta recunoaște că nu posedă și nici nu are cunoștință de existența altor acte, întrucât acum un an, când a venit d-sa la secretariat, nu a găsit registre de evidență membrilor la Uniune, ci din materialul ce a putut culege, a confecționat registrele ce prezintă acumă comisiunei.

După cercetarea registrelor, comisiunea ajunge la constatarea că din cei 61 membri, cari au convenit să semneze pe lista de prezență, întrucât mai erau și alți membri prezenți în sală, dar n'au voit să semneze, un număr de 47 figurează în registrele prezентate ; apoi că doi din membri, deși posedau dovada peremtorie a calităței lor de membri posedând chitanță de plată cotizației la zi, precum și alți 12 membri, nu s'au găsit trecuți în registre și nici în vreun alt document care să dovedească calitatea lor de membri.

Faptul îmi pare foarte curios, deoarece chiar a doua zi primesc următoarele documente din partea societăței pentru protecția și ocrotirea vânătoarei din Bucovina, din care reiese neîndoios că membrii acestei societăți *beneficiază de toate drepturile și prerogativele membrilor Uniunii* :

„București, 18 Iunie 1924.

„Onor. Societății pentru Ocrotirea Vânătorului.

„Bucovina. Ca urmare la convorbirea pe care am avut-o cu domnii Philipovics și Radu Grigorcea, cu ocazia venirei delegațiunii d-v la „București, spre a asista la adunarea generală a „Uniunii, vă confirmăm încă odată utilitatea „cu toată fuziunea societăței d-v încă de acum „doi ani cu Uniunea — atât pentru noi cât și pentru d-voastră de a continua să funcționați mai „departe ca entitate proprie însă în calitate de „filială a Uniunii pentru Bucovina și de a beneficia în această calitate de toate drepturile „și prerogativele Uniunii.

„(ss) N. Racotă președinte. Alexianu secretar general".

Acest document era însoțit de următoarea procură :

„Conform decretului U. G. V. R. nr. 287 din 28 Iunie anul 1924. Însărcinăm pe membri noștri și anume domnii : Dvornic Vasile, Dollinger, Josef, Iosar Oscar, Nedelcu Stefan, Nevecinic, Leon, Onciu Ion, Ross Josef, Teleagă Gheorg, Prințul Wittgenstein Petre, Contele Vasilco și dr. Philipovici Ioan, de a reprezenta „societatea noastră cu toate drepturile și prerogativele Uniunii generale a Vânătorilor din „România, stabilită pentru ziua de 28 Februarie „a. c., la București".

Procura o posedau membrii Bucovineni în ziua de 28 Februarie, când au luat parte la adunarea generală.

Așa dar 11 membri, imputernicioți ai societăței-filiale a Uniunii dela 1924 și până acum, au luat parte cu vot deliberativ la toate adunările generale, fără a fi vreodată contestați.

Deal fel asupra acestora, ca și asupra celorlalți semnatari, despre cari comisia nu s'a putut pronunța privitor la calitatea lor de membri, din lipsă de documente, — atunci când va fi momentul vom face proba documentată asupra calităței lor de membri ai Uniunii.

In urma constatărilor comisiei, domnul Nedici, care luase cunoștință între timp despre documentele doveditoare ale Bucovinenilor, propune ca comisiunea să se întrunească din nou pentru a le lua în considerare. D. Plagino refuză însă, declarând că și consideră mandatul terminat. Astfel comisia nu se mai poate întruni. Mai mult încă, d. General Gârleșteanu, fost vicepreședinte, declară că nu înțelege să mai continue tratativele, ci că domniile lor se vor adresa de aci înainte numai justiției ca să hotărască.

In adevăr de acum începe perioada a doua, acea a proceselor, acțiunarea lor fiind semnată de d. Mocsonyi.

La 17 Martie se face cerere la parchet spre a sigila sediul Uniunii, — după cum formulează textul cererii „pentru a pune la adăpost registrele și documentele ce se găsesc acolo“. Lucru foarte curios, asupra căruia își să atraga speciala atențione a adunării ; căci atunci când anterior am fost puși în posesie de către justiție, s'a constatat că la sediu nu se afla nici un registru, nici un document ; ceiace arată loialitatea mijloacelor întrebuițăte.

La 24 Martie se face cerere la Tribunal pentru obținerea unei ordonanțe prezidențiale de anularea procesului verbal al adunării generale și convocarea unei noi adunări, sub președinția reprezentantului parchetului.

Această cerere se face în baza art. 66 bis Cod. Civil.

Se fac toate presunile pentru căștigarea cauzei, pe când din parte-ne, nedumeriți încă și conștiienți de dreptatea cauzei noastre, așteptăm cu seninătate sentința. Tribunalul admite în parte cererea.

La 7 Aprilie, nemulțumiți de modul de interpretare, noi facem apel în contra ordonanței prezidențiale de mai sus.

Prin lungi pledorii de o parte și de alta — cari au făcut ca desbaterile să dureze două zile — se clarifică complet chestiunea și Tribunalul admite apelul nostru și reformează întru totul ordonanța prezidențială dela 24 Martie.

In bază acestei decizii a Tribunalului, cerem și obținem punerea în posesie, care se efectuează la 18 Aprilie, când corpul portăreilor rupând sigiliile și lacătele, ne pune în posesia sediului.

In condiții foarte grele, neposedynd nici un registru, lipsit de fonduri, noui consiliu pășește la îndeplinirea activităței sale, convins că cel puțin de acum încolo va fi lăsat să-și îndeplinească mandatul.

Intervențiunile pașnice de a obține cheile și registrele rămân fără rezultat ; speranța pe care consiliul o nutrea în simțul de dreptate al adversarilor este înșelat, în adevăr :

La 1 Iunie se face contestație împotriva procesului verbal de punere în posesie, *cerându-se anularea lui*. Si de astă dată pledoriile domnilor frați Micescu rămân în van, căci *Tribunalul respinge cererea*.

Urmează atacuri cu pretenții mai modeste, ne mai cerându-se anularea, ci mulțumindu-se chiar numai cu o suspendare.

La 6 Iunie : Un nou proces, prin care se cere suspendarea efectului adunării generale dela 28 Februarie, în baza art. 165 Cod. Comercial.

Din nou o zadarnică și lungă pleodie a d-lui D. Micescu, căci *Tribunalul respinge cererea*.

La 10 Iunie : Un nou proces prin care se cere tot suspendarea efectului adunării generale, de astă

dată însă în baza art. 66 bis Cod. Civ. și a legei persoanelor juridice. *Tribunalul respinge și această cerere*.

La 17 Iunie : Se încearcă o mistificare, asupra calificării căreia nu vreau să mă pronunț : domniile lor făcând apel contra hotărîrei Tribunalului dela 10 Iunie, se fixează un termen scurt pentru judecataapelului, termen care însă nu ajunge la cunoștința noastră. Domnii, prin manopere necunoscute nouă, fac astfel ca nici una din cîtații să nu parvină în mâna celor în cauză. Astfel în ziau procesului nimeni din partea noastră nu este prezent. Lipsiți complet de apărare, cu toate insistențele președintelui, care probabil impresionat de lipsa anormală a uneia dintre părți, propune amânarea procesului, propunere combătută cu îndărjire de partea adversă, făcând proba formală că procedura este îndeplinită.

Urmează o lungă pleodie de unul singur timp de două ore, care se termină pentru adversarii Uniunii tot atât de lamentabil ca și în cazurile precedente, căci :

Tribunalul, în completul său, respinge apelul.

Așteptăm acum cu deplină siguranță în dreptatea cauzei noastre ziua de 21 Iunie *), când urmează a se judeca fondul acțiunei principale în anularea procesului verbal al adunării generale dela 28 Februarie.

Inainte de a încheia această expunere, din care în concluzie față de cele arătate până acum, rezultă că noi trebuie să ne considerăm însăcunați definitiv în conducerea Uniunii, doresc să arăt adunării, în puține cuvinte, stadiul în care se găsește chestiunea fraudelor comise în trecut la Uniune, și despre care mulți dintre d-voastră, ați auzit vorbindu-se.

Fiind lipsiți de registre și de documente, nu suntem în măsură să afirmăm nimic, nici asupra quantului, nici asupra felului acestor fraude și nici asupra autorilor lor. Știm numai atât în mod precis, că în urma reclamațiunii făcute de câțiva membri, Parchetul a repartizat afacerea la Cabinetul 3 a judecătorului de instrucție, care din cercetările făcute până în prezent, a ajuns la convingerea că în mod neîndoios s-au comis fraude mari, va da curs urgent, astfel că nu mai există primejdie de mai departe tăinuire. Din diferitele mărturii făcute la Parchet, relev pe aceea a d-lui Mocsonyi, care recunoștează realitatea fraudelor comise, recomandă pe d. Cojescu ca putând să dea relații precise. D-sa ca fost președinte se constituie parte civilă pentru suma de 750.000 lei !

Putem deci considera pozitiv că minimul fraudelor comise este cel arătat mai sus.

Lăsând la aprecierea adunării generale cele expuse, cu privire la atitudinea unora dintre membrii vechiului consiliu, cari pe orice cale caută să zădărnică activitatea Uniunii, fie chiar cu riscul existenței sale, încheiu eprimându-mi regretul că asemenea fapte se pot petrece în sănul nostru. Nu renunț nici acum la credința că mulți din cei puțini, cari s-au solidarizat dintr-un gest de polițeală mondenă, vor reveni la sentimentele cele drepte și se vor ralia la acțiunea noastră legală și activă totul reintrând astfel în normal.

Și acum să trecem la ordinea de zi. (Aclamațiuni unanime).

D. Vicepreședinte G. Schina dă cetire următoarei moțiuni : „Adunarea generală extraordinară ; pusă „în cunoștință de acțiunea pornită de către unii din-

*) Sentința se dă la 9 Iulie.

„tre membrii Uniunii contra hotărîrilor adunării generale dela 28 Februarie 1932, desaproba această acțiune și reînnoiește consiliului de administrație toată „încrederea ei”.

Adunarea aproba moțiunea prin unanime aclamării.

Iau cuvântul apoi d-nii : avocat *Vasiliu*, din Cernăuți, cînd un memoriu cu doleanțele vânătorilor din Bcovina ; maior *C. Rosetti-Bălănescu*, arătând cum înțelege d-sa rolul Uniunii și realizările spre care această instituție trebuie să năzuiască.

Se trece la punctul 1 al ordinei de zi.

D. președinte dă cuvântul d-lui *Craioveanu* pentru a expune rezultatul cercetării propunerilor făcute de către societăți și membri asupra modificărilor ce trebuie făcute statutului.

D-sa face o scurtă expunere asupra principiilor ce se desprind din propunerile făcute și a principalelor modificări de introdus.

D. *Robert Murat*, din Iași, arată că în baza art. 55 din actualul statut nu se poate lua în discuție și nici într'un caz proceda la modificarea statutelor, fără îndeplinirea condiției expuse a publicării modificărilor ce se intenționează.

D-sa propune ca consiliul de administrație să numească o comisiune, care să studieze și să redacteze un proiect de statut, care să fie publicat prin Revista Vânătorilor, astfel ca membrii să iea cunoștință de aceste modificări, urmând ca la prima adunare generală viitoare să se procedeze la votare.

Adunarea admite.

D. președinte *Dr. Costinescu* arată adunării, că întrucât intențiunile actualului consiliu sunt de a imprimă caracteristica unei activități intense și realizatoare, dacă n-ar fi cazul ca adunarea de azi să procedeze la votarea, în mod excepțional a următoarei măsură, care are caracter de actualitate și prezintă necesitatea unei aplicări imediate : „Membrii consiliului de administrație, cari vor lipsi la patru ședințe consecutive fără motivare, pot fi considerați demisionați, de către consiliu, în urma unui preaviz înmânat celui în cauză, cu 15 zile libere înainte“.

Diferiți membri atrag atenția că acest procedeu ar fi în contrazicere cu art. 55 din statutul actual.

Adunarea hotărăște ca măsurile să fie lăsate la aprecierea consiliului de administrație, fiind de acord în principiu asupra economiei articolelui propus.

Se trece la punctul 2 al ordinei de zi :

D. președinte arată că în ceeace privește modificările de adus legei, chestiunea este mai complicată. Întrucât noi suntem chemați a modifica legea, d-sa propune a se alcătuiri o comisiune designată de consiliul de administrație, care să iea în considerație toate propunerile făcute până în prezent, să redacteze un proiect de lege al vânătoarei, care să fie publicat în Revista Vânătorilor. Ca și în cazul proiectului de statut, membrii să-și arate propunerile iar la momentul oportun (deschiderea Parlamentului) Uniunea să facă demersurile necesare pe lângă corporile legiuioare, ca dezideratele raționale să fie aduse la îndeplinire prin modificarea legei.

D-sa își propune ca la redactarea acestui proiect de lege să se insiste pentru stabilirea unei legături strânse între corpul silvic și acel vânătoresc. Trebuie să recunoaștem că din cauza eliminării sistematice de până acum a acestei legături, toată activitatea vânătorescă și interesele țărei în această direcție, au avut de suferit, fiind date înapoi din progresul normal către care trebuie să tindă. Se impune să ne folosim la

maximum de ceeace avem actualmente la dispoziție, prin legile existente și să utilizăm atât aparatul silvic cât și pe acel al jandarmeriei în interesul cauzei.

D. C. P. *Georgescu*, consilier silvic, președintele societăței „PROGRESUL SILVIC“, cere cuvântul pentru a-și expune vederile în această chestiune.

D-sa face un expozeu asupra vânătoarei, atât sub aspectul ei *sportiv* — lature care trebuie practicată de căt mai mulți cetăteni, pentru desvoltarea lor fizică și morală —, cu atât mai mult că în această direcție, toate popoarele cheltuesc sute de milioane pentru organizarea căt mai largă a sporturilor — căt și sub aspectul ei *economic* — lature care constă în cultura și protejarea vânătoului util și distrugerea celui stricător, căt și valorificarea produselor vânătoarești : carne, pene, pele, oase, etc., latură care dacă i se va da importanță conformă cu cerințele în viitor, într-o măsură egală cu creșterea animalelor domestice, va fi pentru țara o sursă de importante venituri, pe care astăzi nu le bănuim.

Făcând istoricul leguiurilor silvice din vechiul Regat, Ardeal, Bucovina și Basarabia, arată că toate au avut un caracter pur polițienesc. În toate provinciile, dacă s-a făcut ici și colo cultura vânătoului, aceasta a fost prin dispozițiuni administrative și decizioni ministeriale.

Legea de vânătoare din 1921 este prima care face un început spre cultura vânătoului, dând-o în aplicare Ministerului de Agricultură și Domenii.

La acest Minister, deși există „Corpul silvic“, compus din 7.000 de persoane, ingineri, conductori, brigadieri silvici și pădurari, cari în școlile ce-i formează, primesc o educație specială în cultura și economia vânătoului, totuși aplicarea legei vânătoului nu s-a încredințat lui, ci cătorva sportsmeni, funcționari ai Ministerului fără nici o pregătire, și la o serie de funcționari administrativi.

Urmările acestor greșeli n'au întârziat să se arate. Corpul silvic ofensat — care evident reprezinta ceva în țara aceasta — a adoptat o atitudine de pasivitate, iar sportsmanii conducători, ca să se poată menține, au dus și duc încă o imensă campanie de calomnii contra Corpului silvic, zugrăvindu-l în toate părțile ca o mare armată de 7.000 de braconieri !

Pentru vânătoare n'au făcut nimic, căci n'au avut competența să facă, și dacă au menținut câteva parcuri de vânătoare, cu cari se laudă, apoi ele au fost luate de a gata dela silvicultori și întreținute mai departe de cățiva pe cari i-au luat în serviciul lor.

Nici o creație nouă, NIMIC. Între timp însă o mână de sportsmeni și-au împărtit între ei pădurile statului, în detrimentul marii masse a vânătorilor, vânătoului în general, și a veniturilor statului.

Halul acesta nemai putând dura, noi silvicultorii am venit în mijlocul vânătorilor, nu pentru a le lăua vânătoală ci pentru a colabora cu domniile lor — cu acei ce s-au specializat în cultura vânătoului — la propășirea acestei ramuri de bogătie națională, pentru a asigura sportsmenilor vânători vânătă căt mai mult și mai select, iar statului importante venituri.

D. C. P. *Georgescu* dă apoi cetire următoarei moțiuni :

„Uniunea generală a vânătorilor din România, întrunită în adunare generală extraordinară, în ziua de 19 Iunie 1932, luând în desbatere Problema economică a vânătoului din țara noastră, constată că în această direcție Serviciul de vânătoare din Ministerul de Domenii n'a realizat nimic, din cauză că dela această

problemă au fost înălțurați cei anume pregătiți : Membrii Corpului Silvic al Statului ;

„Pentru a se putea face și la noi o intensă cultură a vânătorului util, care va aduce țărei venituri însemnate, și în același timp va îngădui protecția sportului vânătoarei pe o scară cât mai întinsă, Uniunea roagă înaltul guvern a studia problema și a-i da soluția cuvenită în cadrul legilor în vigoare“.

Adunarea aproba în unanimitate prin aclamații.

D. președinte de onoare *Nedici* ca replică celor expuse de d. C. P. Georgescu, arată că niciodată n'a fost atât de fericit ca acum când vede că eforturile muncei depuse de ani de zile de către d-sa, pe tărîmul vânătoresc, concretizează o realizare.

Arată cum cu câțiva ani în urmă, când pentru prima oară a făcut demersuri la Ministerul de Domenii, ca să se sesizeze de importanța chestiunei vânătoresc, a primit dela unul din organele conducătoare de atunci răspunsul : „dece să ne mai ocupăm și de FLEACUL acesta“.

Acum simt o mare bucurie, văzând că din sănul conducătorilor actuali ai corpului silvic se emit păreri ca acele exprimate de d. C. P. Georgescu. Acum văd că v-ați convins și că a intrat în conștiința d-voastră că vânătoarea este un factor economic de mare importanță, care trebuie ridicat la rangul ce i se cuvine.

D. președinte *Dr. Costinescu* voind a scoate mai mult în relief importanța conlucrării corpului silvic cu cel vânătoresc, face o incursiune în trecut și evocând amintirea vânătorilor din timpul Marei Regi Ferdinand — pe când era încă Principe Moștenitor — amintește că cele mai reușite vânători erau totdeauna acele organizate de persoane din corpul silvic. Citează pe răposatul Begenau, dela Bahna Rusului.

Continuând în aceiași ordine de idei, arată cu părere de rău că în prezent, din cauza „atitudinei greșite“ ce unele organe au luat față de contribuția activă a corpului silvic, o mare parte din lumea vânătorescă are părerea greșită că silvicultorii sunt aceia cari au pus piedică progresului vânătoresc.

Azi sunt fericiți că punem bazele unei conlucrări și că pornim la muncă comună spre binele acestui factor important economic, care este vânătoarea.

D. Dracea, membru în consiliul de administrație : Mă simt dator să precizez punctul de vedere al celor 7.000 de silvicultori. Iubirea de tot ce este în pădure, face parte din sufletul silvicultorului, vânătoarea însăși face parte din sufletul lui. Vânătoarea și pădurea este unul și același lucru. cine încearcă să le izoleze izolează însăși viața silvicultorului de ceeace este fondul sufletului lui.

S'a comis greșala de a se încerca izolarea acestui corp de viața vânătorescă, de teama poate că aceștia ar acapara-o. Se uită să silvicultorii au o mie și una de alte chestiuni importante. Până acum au fost preocupăți și zbuciumați de probleme sociale, cum este reforma agrară și altele, și în fața lor a uitat pasiunea sa înăscută pentru a se consacra marilor probleme ce le incumbă.

Poate că din această cauză a lăsat impresia că a rămas departe de chestiunile vânătoresc, azi însă când o mare parte a acestor probleme este rezolvată, corpul silvic își propune să se ocupe în mod intens de viața din pădure, întrând în normal și să caute a da o justă extindere preocupărilor cinegetice. (Aplauze).

D. Dr. Philipovici, membru în consiliu, în calitate de membru fondator al Uniunii, relevă următoarele :

„Nici un colț al țărei noastre n'a suferit așa de mult din punct de vedere vânătoresc ca Bucovina, prin luptele nîncetate ale diferitelor armate timp de 4 ani. În multe părți vânătorul a fost distrus cu desăvârsire. Nici un colț al țărei noastre n'a reușit să refacă vânătorul așa de repede și așa de bine ca Bucovina, încât putem afirma că numărul lui întrece astăzi în general pe acel de înainte de război.

Noi n'am cunoscut niciodată o deosebire între silvicultor și vânător. La noi această problemă nici n'a existat. În jurul societăței pentru protecția vânătorului în Bucovina, care funcționează de peste 50 ani, s'au adunat după război toți vânătorii și dacă am luat vreo atitudine față de silvicultori, aceasta n'a fost decât legătura căt se poate de strânsă în colaborare pentru același ideal.

Este adevărat că tradiția și cultura vânătorescă au fost temeiul activităței noastre. Si cu mare bucurie și satisfacție trebuie să constatăm că și confrății noștri vânători din vechiul Regat, veniți în Bucovina, s'au pus la dispoziție pentru acest scop, cu tot devotamentul alătura de noi vânătorii Bucovineni. astfel că am reușit să ajungem la rezultate admirabile în privința ocrotirii vânătorului și desvoltării spiritului vânătoresc.

D-lor! Ceia ce să putut face la noi, este evident că poate face în ori și ce parte a țărei, natural mai încet și cu mai multe dificultăți, înținându-se însă de același principiu : muncă continuă și desinteresată, devotament și dragoste pentru vânător, jertfe și colaborarea tuturor elementelor de folos și bună credință.

In acest sens salut cu mare dragoste prezența numărului așa de mare de silvicultori, cari prin însăși menirea lor sunt chemați în primul loc să muncească pe acest teren, și este evident că rezultatul depinde în cea mai mare parte de ajutorul lor.

Acest început de colaborare frătească să fie și un simbol al cooperării tuturor elementelor de valoare spre a învinge dificultățile prin care trece astăzi țara.

D. președinte *Dr. Costinescu* relevă că din cele expuse de d. Philipovici se confirmă și mai mult, ceiace a arătat d-sa mai înainte, că acolo unde s'a lucrat de comun acord între silvicultori și vânători, rezultatul evident a fost favorabil.

D. Volosciuk, care cumulează calitatea de silvicultor și de recunoscut ocrotitor al vânătorului, personificând legătura preconizată astăzi, dă și d-sa cetire unui memoriu.

D. profesor *Botezat* din partea Societăței pentru protecția și ocrotirea vânătorului în Bucovina, cere că să se consfințească prin votul adunării generale o stare de fapt existentă, care a fost de altfel stabilită încă din anul 1924 de către Uniunea Generală :

Societatea pentru ocrotirea vânătorului din Bucovina, preexistentă Uniunei Generale a Vânătorilor din România, va funcționa ca filială a U. G. V. R. cu aceleasi drepturi și prerogative pe teritoriul Bucovinei.

Toți vânătorii din Bucovina nu vor face parte direct din U. G. V. R. ci numai prin înscrierea lor în această societate.

Societatea este obligată să plătească U. G. V. R. 20 la sută din cotizațiile tuturor membrilor ei precum și un abonament la revistă pentru fiecare 30 membri.

Uniunea Generală va numi un membru în consiliul de administrație al societăței.

Adunarea generală admite.

Diferiți membri semnalează măsuri în discordanță cu logica și cu principiile de rentabilitate, cari au

dăunat progresul culturii și economiei silvice și vânătoarești.

D. președinte arată că este o chestie delicată ca adunarea generală să se amestece în măsurile ce iea Ministerul. S'au făcut unele abuzuri și greșeli, este necontestat, avem însă speranță că în curând vom avea posibilitatea să repunem lucrurile în normal.

D. Vasiliu, Cernăuți. Ca consecință logică a desbatelor face propunerea ca în cazul când Uniunea ar avea posibilitate, să intervină cu sfatul, atunci când se fac numiri în posturi de conducere a intereselor vânătoarești, să insiste cu toată energia ca în asemenea posturi să nu fie numite decât persoane care au pregătirea și au dat dovedă a realizărilor pe tărîmul vânătoresc.

Exprimă părerea ca selecțiunea să se facă pe bază de concurs, de oarece în țară sunt elemente care ar corespunde în totul chemărei.

D. Philipovici arată pacostea pentru vânător pe care o constituie toleranța arătată admiterii fără frâu a cainilor de stână în păduri și pe câmpii.

In legătură cu chestiunea pășunatului pe teritoriile aredate vânătorilor, cere ca Uniunea să intervină forurilor în drept pentru ca prescripțiile legale să fie aplicate real, iar nu ca acum : legea să spue una și Ministerul să facă alta.

D. Horia Lazăr arată că este foarte just ce spune d. Philipovici, dar avem de luptat cu o tradiție greu de înălțat. Legea silvică prevede categoric prohibirea pășunatului în gologurile din păduri, și rămâne în sarcina corpului silvic să iea asupra să și să lupte pentru refacerea șlăzurilor comunale, care să fie puse la dispoziția pășunatului. Numai atunci se va putea aplica strict legea și să scoatem vițele din păduri. Aceste realizări merg încet, dar ne străduim să obținem anual câte ceva, până ce vom ajunge la rezultatul care trebuie să fie cel legal și definitiv.

D. Inspector R. Murat se realiază la propunerea de

a se recomanda măsuri drastice contra cainilor hojnari, adevărată pacoste pe vânătoare.

În practica mea de vânător și inspector vechiu de vânătoare, mărturisesc că cele mai grave stingheriri ale rostului vânătorului le-am întâmpinat dela caini și dela politică !

Ar fi bine ca în contractele ce se încheie pentru arendarea pășunatului să fie prevăzute clauze rezolvatorii de reglementarea numărului cainilor de pază și a modului cum să fie puși în neputință de a aduce vătămare vânătorului în păduri și pe câmpii.

D. Rosetti Bălănescu arată că Direcția vânătoarei a luat măsuri pentru protecția urșilor, limitând posibilitățile de ucidere și precizând categoria exemplarelor ce pot fi împușcate de vânători.

Pot cita concret foarte multe cazuri când din pricina otrăvei au pierit în mod studip mulți urși, râși precum și mândre aquile și vulturi, deveniți atât de rare în Carpații noștri.

Pier în chip jalnic nu numai urși capitali, dar și ursoaice cu pui, ca și urși tineri.

Este deci absolut necesar ca U. G. V. R. să intervină pentru obținerea unei decizii ministeriale interzicând desăvârșit otrava pe aceste teritorii.

D. președinte Dr. Costinescu declară că s'a luat nota, de toate aceste propunerile și promite că vor fi luate în considerare.

Constatând că nu mai este nimic la ordinea de zi, declară închisă ședința adunării generale extraordinare din 19 Iunie 1932.

Mulțumește încă odată tuturor pentru aportul lor la lucrările adunării cu atâtă însuflețire și roagă pe participanți să arate și celor ce n'au fost prezenți care a fost atmosfera de armonie și frătească camaraderie ce a domnit tot timpul la această adunare.

Președinte : Dr. I. Costinescu.

Secretar general : Colonel Alex. Dimitrescu.

ZOOLOGIE VÂNĂTOREASCĂ

Viteza animalelor

Printre Mamifere, Gazela este animalul cel mai iute; într-o secundă ea parurge 27 metri. Urmează calul de alergare englez cu 25 metri pe secundă, la fel cu ogarul rus. Ogarul englez face 23 metri pe secundă, girafa 15 m., renul 14 m., lupul 10 m. și cainele eschimos 4 m.

Printre păsări, o anumită specie de rândunici deține recordul cu 140 m. pe secundă, pe când rându-

nica noastră obișnuită face doar 80 m. pe secundă. Struțul dând din aripi, ajunge la o viteză de 30 m. pe secundă.

Printre pești, vine în primul rând somonul cu 7 și scrumbia cu 6 m. pe secundă. Sunt și animale ca scoica și midia, la care mișcare e aproape egală cu zero.

Vitalitatea vânătorului și efectele proiectilelor

de Major C. Rosetti-Bălănescu

Teoria balisticei ne învață cum trebuie adaptate efectele proiectilelor la vânătorul învederat. Înțînd, pe de o parte, seama de factorii principali : viteză, greutate și secțiunea proiectilului (sau proiectilelor) și, de altă parte, de greutatea vânătorului, se poate cifra efectul produs. Se demonstrează, și practica confirmă în general, că pentru o anumită greutate a vânătorului trebuie obținută o anumită energie cheltuită de proiectil în corpul animalului pentru a-l ucide cât mai sigur. Lucrul cade de altfel — în aspectul său cel mai elementar — direct sub simțuri : altă „putere de omorâre“ va trebui să aibă un proiectil destinat unui mistreț de 200 kgr. și alta un glonț destinat unui dropiei de 13 kgr. Nu e în intenția mea să tratez acum interesantele aspecte ce se desprind din capitolul acesta al balisticei. Doresc numai să atrag atenția asupra unui problem ce nu-mi pare încă lămurit. Și anume : se poate vorbi de o vitalitate deosebită între specii de vânători diferite, dar comparabile ca greutate? Teoretic s-ar părea că nu. Totuș vânătorii recunosc că anumite animale au „viață mai tare“, „cad greu“, pe când altele „cad ușor“ „cad cu un singur alic“. Sunt afirmații ce se aud curent și se citesc tot atât de curent în toate cărțile de vânătoare. Intrebarea este dacă există în adevăr o vitalitate deosebită, specifică cutării speciei de vânător, comparativ cu alta? Părerea rezultată din practica vânătorilor răspunde pozitiv prin nenumărate afirmații. Teoria, care n'a ajuns să cifreze astfel de imponderabile, nu prea pare dispusă să-i acorde crezare.

Unde e adevărul?

Nu am pretenția să rezolv problema, dar putem împreună să-i cercetăm unele aspecte. Imi pare mai întâi că trebuie, atunci când vrem să ne formăm o convingere, să pornim dela fapte cât mai perfect controlate. Vânătorul e convins că — de pildă — pisica are „viață mai tare“ decât iepurele. Ar trebui să știm însă de câte ori s'au controlat și comparat loviturile pe ambele animale, până să ajuns la această convingere. Căci factorii cari pot varia, cari pot schimba fața lucrurilor sunt numeroși, admitând chiar puterea focului constantă : distanță, poziția animalului, numărul de lovitură primite, organele atinse, etc. A făcut întotdeauna vânătorul aceste constatări? Nu cred, pentru că știu prea bine că însăș acțiunea de vânătoare, timpul și circumstanțele nu o permit de cele mai multe ori. Este totuș incontestabil că pentru a scoate o convingere care să prezinte valoare despre mai marea vitalitate a pisicii, aceste constatări sistematice ar fi fost numai decât nevoie. Vânătorii spun curent că sitarul, prepelița sau becațina cad cu un singur alic. Cu un singur, alic, evident, dacă l'a primit în creer, de pildă. Dar cu un singur alic în creer cade și un vulpoi. Cu un singur alic care i-a rupt osul aripei cade inevitabil și cel mai îndrăcit rățoi, nu numai sitarul sau becațina. Cel puțin pentru becațină am arătat altă dată că reputația ei de sensibilitate la „un singur alic“ este hotărât exagerată. De altă parte, efectele loviturilor pe una și aceeași specie de vânător sunt atât de va-

riate, încât încurcă și mai mult chestiunea vitalităței comparative între animale diferite. Amintirile oricărui vânător sunt desigur, în această privință, edificatoare. Voi cita câteva cazuri, cari n'au de altfel decât meritul unei stricte autenticități. (Observații C. A. V. Popescu și Rosetti-Bălănescu). Orice vânător poate fără îndoială aduce tributul său de observații pe acest teren.

Are sau nu pisica (de pisica sălbatică e vorba de data asta) viață tare? Iată 5 cazuri : 3 piese lovite cu alice No. 1 au rămas late, pe loc. O alta, lovită cu 7 alice (constatare ulterioară la jupuire) a fugit parcă nu i se întâmplase nimic; i-a mai trebuit o lovitură în cap ca să doboare în buturuga în care se refugiase. A 5-a în fine, a primit un poș de 9 m/m în ochiu de la 20 metri : i-a mai trebuit un ciomag peste cap ca să moară.

Este iepurele ușor de dat peste cap? Aci exemplele sunt nenumărate. Nu e cazul să indic căți iepuri am văzut rămași pe loc chiar cu un foc de alice No. 8. Dar iată un iepure căruia încarcătură i-a deschis burta și totuș fugă pierzându-și matele. I-am luat urma după bucăți de intestine rupte și l'am găsit, golit, la 100—150 m. de locul focului. Iată un iepure cu partea dinapoi paralizată, care trece înnot un râu cam cât apa Dâmboviței la București. Iată iepuri loviți cu glonț : unul, lovit cu glonț Vierling (5, 6x35) și bine nimerit în piept, altul lovit cu glonț sferic cal. 16 (pare de necrezut) fug totuș încă destul de departe. Alți iepuri loviți cu glonț cal. 22 longriffle cari nu rămân pe loc.

Căpriorul are reputația să cadă foarte ușor. În țările unde căpriorul adus în bătaie se împușcă cu alice, se întrebuiuțează chiar No. 6! Și cade trăznit. ¹⁾ Dar iată un căprior lovit cu glonț Mannlicher 8,2 ce-i deschide burta. După câteva salturi își pierde stomacul și toate matele. Și a mai fugit încă 2—300 metri...

Nu vreau să mai multiplic exemplele. Sunt nenumărate și când e vorba de păsări. Cine n'a luptat, căte odată până la desgust, cu pasărea care „nu vrea să moară“ — la baltă mai cu seamă?

In ce rezidă această vitalitate, căte odată uimitoare? Nu pot defini. Dar desigur depinde în mare măsură de circumstanțele cum a fost lovit vânătorul. Și evident trebuie ținut seama, atunci când efectul proiectilului nu e de mărimea kilogram/metru pe kilogram de greutate a vânătorului, de deosebirea între importanța mecanică a loviturei și importanța fiziolologică a acelei lovitură. Locul unde este atins organismul devine atunci important. Loviturile pot fi mortale, dar timpul scurs până la moartea vânătorului e foarte deosebit după împrejurări. Din observații făcute în deosebi asupra păsărilor se poate spune că perforarea massei cerebrale și fractura gâtului sunt lovitură fulgerătoare. Fractura coloanei vertebrale și perforarea plămânilor sunt lovitură mortale, dar pasărea mai poate sbura încă de la 50 la 400 metri. Perforarea intestinelor sau a gușei sunt lovitură totdeauna mortale dar pasărea mai poate sbura foarte departe, cu toate șansele să fie pierdută pentru vânător. Alice lovind în părțile rezistente ale ca-

¹⁾ De notat însă că un căprior de 25 kgr. primind de profil la 25 m. dintr-o țevă choke vrea 40 alice No. 4, încasează o lovitură de o energie de aproape 25 kilogram/metri, adică kilogram/metru de kilogram de greutate, ceea ce reprezintă o putere de oprire formidabilă!

pului dar neinteresând creerul, precum și perforarea ochiului sunt lovitură cari opresc pasărea, dar cu tendință să-și reia sborul. Loviturile la aripă sunt cu atât mai grave cu cât rana se produce mai mult în regiunea humerus-ului : păsări ariplate. Mai notez o observație : dacă se taie repede, cu un cuțit bine ascuțit, capul unei păsări de curte, se întâmplă ca pasărea să mai poată fugi pe picioare un timp, sau în tot cazul se va sbate și sălta destul de mult. Din potrivă, o lovitură de ciomag pe capul unei asemenea păsări o va lăsa întotdeauna moartă pe loc, fără nici o mișcare.

Un factor care pare a juca un rol important în manifestările de vitalitate ale vânătorului este spația. Un animal care-și vede dușmanul pare să găsească în el, în spația lui, o putere desperată care câteodată ne uimește. E un lucru știut de vânător că vânătorul lăsat în pace după ce a primit lovitura va fi găsit totdeauna mai aproape de cât cel urmărit deschis.

Dar toate cauzele acestea — și altele încă fără înnoială — prin cari am căutat să explicăm într'o oarecare măsură manifestările de vitalitate remarcabilă a vânătorului, nu fac decât să confirme ceeace spuneam mai sus că pentru elucidarea chestiunii trebuie observațiuni bine controlate, sistematic și amănunțit cercetare. Am învederat totuș numai vitalitatea deosebită a aceleas specii de vânat. Problema vitalităței diferite, constantă și caracteristică unei specii com-

parativ cu alta, apare însă acum încă mai obscură. Există în adevăr o sensibilitate mai mare la rănire între diferitele animale ? Este oare o densitate, o elasticitate diferită a pielei, a carnei, care să producă și reacții diferite în organisme diferite ? Posibil. Nu sunt lucruri ce pot fi puse în formule matematice în teoria balisticei. Dar nu e mai puțin adevărat că nici afirmațiunile tradiționale ale vânătorilor nu se sprijină pe cercetări sistematice. Sau cel puțin nu se cunosc. O revistă vânătoarească de mare tiraj ar putea face asupra chestiunii o interesantă anchetă, cel puțin prin varietatea cazurilor culese, în cadrul problemei cu care m'am ocupat *).

Zusammenfassung: Der Verfasser behandelt das Problem, ob man behaupten kann, dass bei den verschiedenen Wildarten eine besondere und charakteristische Vitalität besteht.

Ganz verschiedenartige und überraschende Feststellungen der Geschosswirkung auf verschieden Exemplare ein und derselben Art verwirken die Tatsachen noch mehr, wenn es heint, sich endgültig über die Verschiedenheit der Vitalität verschiedener Wildarten ausgesprechen. Die Frage blebit offen und die „Revista Vânătorilor“ erbitter Beiträge ihrer Leser betreffs der im Artikel behandelten Tatsachen.

INSTITUȚII IN LEGĂTURĂ CU VĂNĂTOAREA

O nouă fermă de vulpi argintii în România

— Mona Pelsdyrfarm, Deva —

In timp ce la noi creșterea vulpii argintii este abia pe cale de a se introduce (Codlea, jud. Brașov) în țările civilizate vulpea argintie se cultivă cu rezultate foarte mulțumitoare, de mai bine de 20 ani.

In deosebi Norvegia și Suedia înregistrează cele mai frumoase succese.

Numai în Norvegia sunt de două ori atâtea vulpi argintii câte sunt în toate celelalte state europene la un loc.

Asociația crescătorilor de vulpi argintii din Norvegia, numără, acum 2 ani, cam 4.000 de ferme.

Toate vulpiiile argintii ale Norvegiei, bune de prăsilă, se înregistrează într'un registru genealogic, care se editează sub controlul ministerului norvegian de Domenii. Chiar și inspectorii, instituiți pentru inspectarea fermelor și prețuirea animalelor, se numesc tot de minister..

Prin îngrijirile asidui ale crescătorilor și propaganda rațională care s'a făcut, vulpea argintie a devenit în Norvegia aproape un animal domestic, rezultat la care s'a ajuns și prin faptul că creșterea ace-

stui animal nu este de loc mai grea ca a altor animale domestice.

Condițiile climatice de dezvoltare și înmulțire a vulpei argintii nu diferă mult de acele ale vulpei roșii.

Încăt și în România se poate cultiva cu ușurință și spor, cu atât mai mult cu cât la noi alimentele sunt cu mult mai ieftine ca în alte țări.

Iată pentru ce, după un timp atât de scurt, putem înregistra înființarea unei noi ferme de creștere a vulpei argintii în România (Deva) *Mona Pelsdyrfarm*, sucursală a unei mari firme norvegiene (Stjördal).

Dealtfel, o fermă de vulpi argintii se poate instala în orice grădină cu câțiva pomi.

Este absolut necesar ca ferma să se afle în apropierea unei locuințe, pentru ca îngrijitorul să poată ușor și oricând, supraveghea și îngriji ferma.

Instalațiile sunt foarte simple : o cușcă (fig. 1), compusă din câțiva stâlpi de lemn împreună cu sărmă împletită, a cărei parte inferioară intră în pă-

*) Revista Vânătorilor lasă deschisă această interesantă problemă, pusă cu atâta competență de d-l Maior Rosetti-Bălănescu, și așteaptă observațiunile celorlalți camarazi vânători.

mânt cu vre-o 50—60 cm.—iar partea superioară este înclinată înăuntru cu vreo 50 cm., apoi un cotel de

Fig. 1. — Cuști pentru creșterea vulpilor argintii.

scânduri (fig. 2), dintre cele mai simple, înălțat cu 30—40 cm. dela suprafața pământului. Terenul închis are deobicei cam 30 m² — iar peretii o înălțime de 2 metri.

Vulpea argintie se hrănește, ca și vulpea roșie, mai ales cu carne, cereale, legume, fructe, etc. Hrana cea mai bună este carnea de : epure de casă, oaie și cal. Mănâncă cu placere și păsări sălbaticice (chiar ciori și vrăbii) care i-se dă ca variație.

O vulpe are nevoie, zilnic, de 250—300 gr. alimente, care la noi costă cam 3 lei.

Vulpea argintie fată, ca și vulpea roșie, odată pe an, 3—4 pui, după 51 zile de gestație.

După calculele făcute, creșterea vulpilor argintii este o ocupație foarte rentabilă — și ea ar putea devenit și la noi, cu timpul, un important izvor de bogăție națională. Căci prețul unei blăni de vulpe argintie este de 20.000—30.000 lei, în timp ce alimentele costă niște sume derizorii.

Blănilor se pot vinde, în orice cantități și cu prețurile cele mai bune, la bursele din Lipsca, Londra, New-York, Montreal etc.

Chiar și sucursala firmei norvegiene de mai sus se însarcinează cu valorificarea blănilor.

Tot această sucursală livrează și vulpi de prăsilă cu

90.000 lei perechea, acordând rabate la mai multe prechi. Ba chiar pune îngrijitorul său la dispoziția cumpărăturilor, pentru a-i iniția în creșterea vulpilor argintii.

Este o chestiune care poate interesa pe oricine și mai ales pe proprietarii și arendașii de moșii, ferme, păduri ; pe agricultori, vânători, siviciultori etc.

In Norvegia toate clasele sociale se ocupă cu creș-

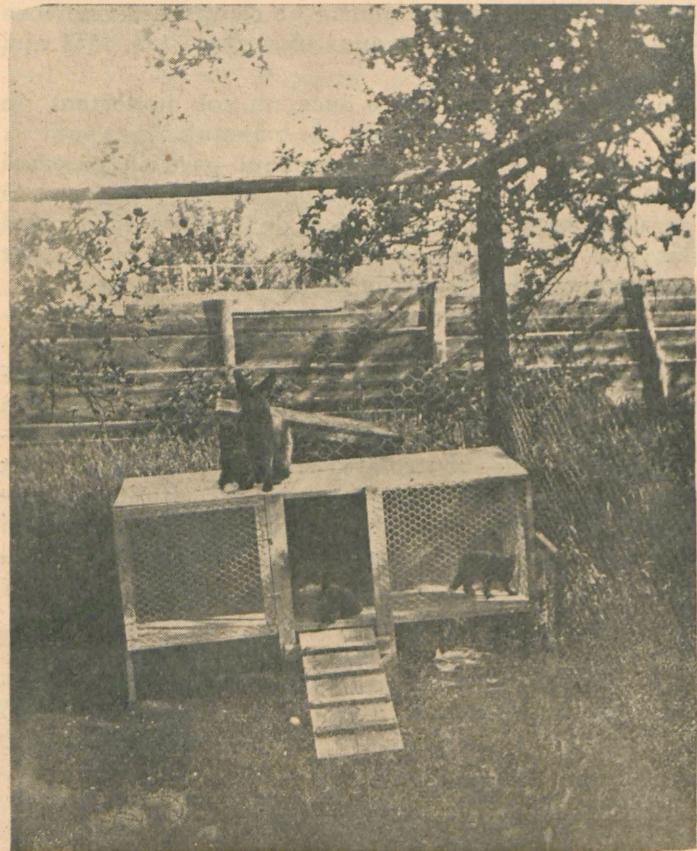

Fig. 2. — Cote pe pentru adăpostirea vulpilor.

terea vulpilor argintii, care înlesnește, la mulți de oameni : funcționari, meseriași și muncitori cu ziua, câștigarea cinstită a pâine de toate zilele.

Zusammenfassung: Eine neue Silberfuchsfarm ist in Rumänien in Deva, Distrikt Hunedoara, als Filiale einer grossen norwegischen Firma : Mona Pelsdyrfarm, entstanden.

Ce este o grădină zoologică și care este importanța ei publică

de Dr. R. I. Călinescu

O grădină zoologică este o instituție publică sau particulară, pentru expunerea căt mai accesibilă a animalelor, cu scopul unei cunoașteri practice a acestora de către observator, în toate amănuntele vieții lor.

O grădină zoologică este deci un fel de muzeu viu, care, fără a avea obligațiile multiple și grele ale muzeului ordinat, mort, are marele avantaj de a stimula, mai mult decât acesta, prin piesele sale vii, mișcătoare, instinctul curiozității și spiritul de cunoaștere al publicului.

Importanța publică a unei asemenea instituții este de 5 feluri : a) științifică, b) didactică, c) artistică, d) ca instituție pentru ocrotirea naturii și e) ca instituție patriotică.

a) Importanța științifică. În ultimii ani, Siste-

matica și Biologia animală au căpătat o dezvoltare considerabilă, fiind ajutate mai ales de grădinile zoologice. Astfel, multe animale exotice s-au descris corect și s-au cunoscut bine numai după ce au fost aduse în aceste instituții. De o deosebită importanță pentru cercetători sunt seriile de animale din aceeaș familie, pe care acesta le poate studia în ansamblu (de pildă: seria *Cerbilor* dela Berlin, a *Antilopelor* dela Gizah, a *Cangurilor* dela Frankfurt a/M. etc.). Observațiuni juste asupra epocei rutului, duratei sarcinei, nidificației, clocirii, timpului de lepădare a coarnelor și greutatea acestora, asupra creșterii și greutății animalelor, longevității și hibridizării naturale sau experimentale — efectuate în grădinile zoologice, au condus la rezultate practice considerabile. Din acest punct de ve-

dere, importanța zootehnică a grădinilor zoologice, este extrem de concluzionată. Primele încercări de încrucișare între vîtele europene și diferite rasse de *Zebu*, s-au executat în grădina experimentală a Institutului universitar agricol din *Halle*. Experiențele s-au reluat apoi la *Stellingen*, unde s-au încrucișat vacile europene cu rasa mare de *Zebu*, obținându-se astfel vite grele până la 2000 kg. Încercări de acest gen s-au făcut deasemenea cu iepe de cal și armăsari de *Zebră*, obținându-se niște bastarzi (*zebroizi*) frumoși, iuți, răbdători și care, semănând în general cu calul, au blana vărgată ca la *Zebră*. Tot în grădinile zoologice s-au obținut bastarzi între *Cercopithecus fulignosus* ♂ și *Mandril* ♀ între *Ursul brun* și alb, între *Capra de Angora* ♂ și *Merinos* ♀, între *Leu* ♂ și *Tigru* ♀, între *Mistret* ♂ și *Porc domestic* ♀, între *Rața de Chili* (*Mareca sibilatrix*) ♂ și *Rața Sud-americană* (*Dafila spinicauda*, ♀) obținându-se bastarzi foarte frumos colorați.

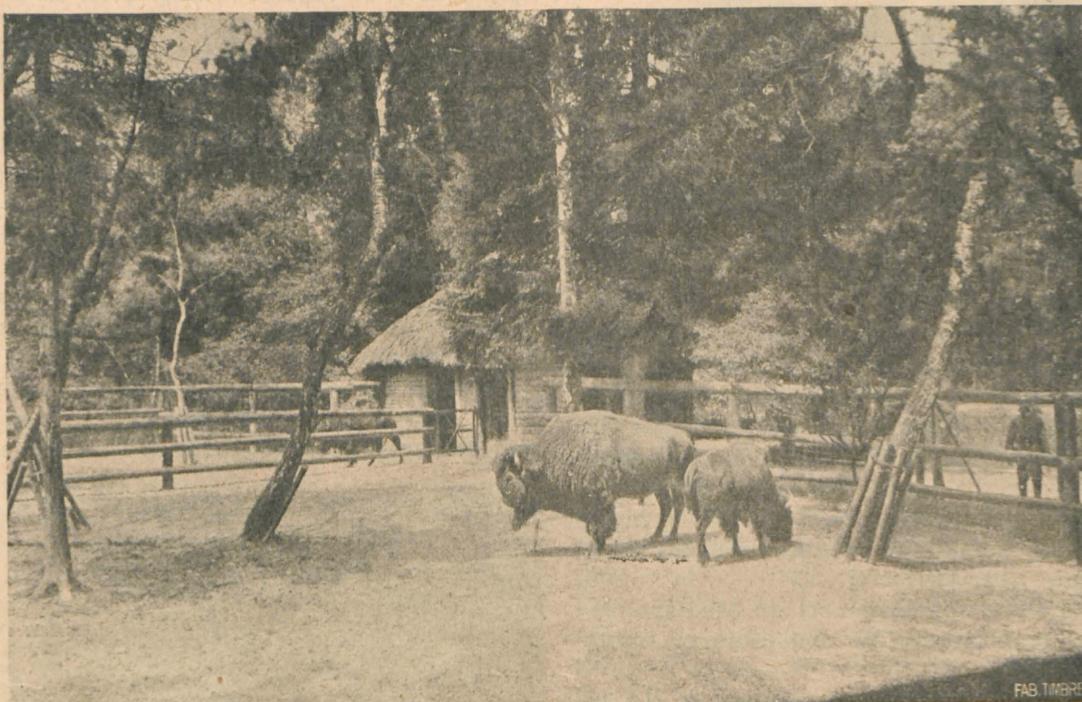
jute efectiv chiar *Ornitologiei*, mai ales la înelarea pasărilor migratoare, prin care se tinde la lămurirea unui fenomen biologic extrem de interesant: migrația avifaunei.

Grădinile zoologice au furnizat și continuă a furniza un bogat material pentru studiul clinic al bolilor diferitelor animale de mare interes pentru *Medicina veterinară* — cât și pentru studiul inteligenței, instinctelor și sentimentelor lor, care interesează *Psichologia animală*.

b) Importanța didactică. O deosebită importanță prezintă grădinile zoologice în ceeace privește învățământul public, primar, secundar, superior și particular.

O plimbare printr-o grădină zoologică ne arată ce cunoștințe reduse și mai ales eronate, au unele persoane, considerate adesea culte, despre diferitele animale și viața acestora.

Tăblițele explicative, lămuritoare, aplicate pe cuști sau colivii, le sunt însă de mare folos, celor de mai

Parcul zoologic dela Helabrunn-München
Grajdul Zimbrilor

Dintre aceste hibridizări, unele, chiar dacă nu au nici o importanță practică, au însă o foarte mare importanță științifică în ceeace privește studiul heredității. Grădina zoologică din Berlin, mai ales, dă o deosebită importanță zootehniei, posedând, în afară de animalele sălbaticice, și serii complete din toate animalele domestice cunoscute la suprafața pământului.

Tot așa grădina zoologică dela Budapesta întreține și o serie completă și foarte frumoasă de rasse de câini. Parcul zoologic dela Hellabrunn-München, intenționează a reînvia, prin hibridizări și selecționări ce se execută în secția sa specială de rasse domestice, chiar unele specii stinse (*Tarpanul*, *Bourul*) sau pe cale de stingere (*Zimbrul*).

Grădinile zoologice aduc *Parazitologiei* un prețios material de studiu adunat din toată lumea odată cu animalele expuse, permitându-i să clarifice o mulțime de lucruri insuficiente cunoscute și să descopere chiar specii noi.

In ultimul timp, grădinile zoologice încep să a-

sus, încât fără multă bătaie de cap, aceste persoane ies dintr-o grădină zoologică cu niște cunoștințe mai complete și mai juste despre animale și viața lor.

Pentru școli, de toate gradele, utilitatea unei grădini zoologice e covârșitoră — și administrația marilor orașe a apreciat-o just și la timp, cerându-i în schimbul sacrificiilor materiale ce face cu dânsa gratuitatea sau semigratuitatea vizitării ei de către școlari.

Grădinile zoologice formează spiritul de observație, procurând marea satisfacție a cercetării și constatării personale.

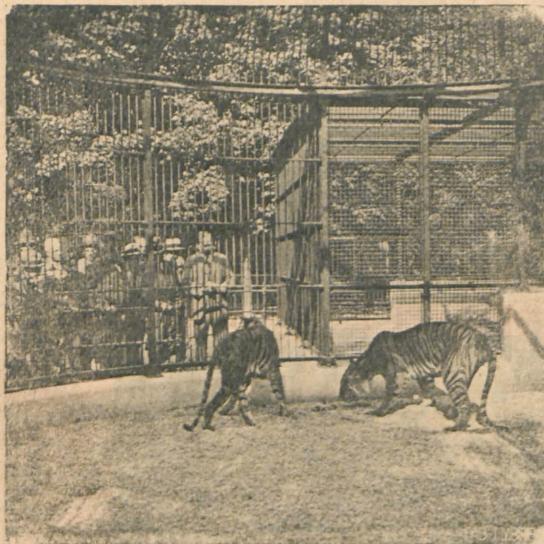
c) Importanța artistică. În grădinile zoologice din Occident, întâlnim, mai la fiecare pas, desenatori, pictori și sculptori animalieri, postați în fața animalelor mai deosebite, dându-și osteneala de a primi cât mai bine liniile acestora.

De când artiștii au putut lucra după modelul viu, în grădinile zoologice, arta animalieră a luat o dezvoltare necunoscută în trecut. Aceasta se poate ob-

serva mai ales dacă se compară figurile de animale ale școalei vechi cu acelea ale școalei moderne (*Friese, Kröner, Kuhnert, etc.*).

Făcând abstracție de calitățile tehnice și artistice, tablourile de animale ale vechei școli, dacă nu reprezintă animale domestice, sunt creații grosolane (*Rubens*) sau chiar născociri, și aceasta numai din cauza lipsei modelului.

Leii lui *Albrech Dürer*, cu care acest pictor cele-

Grădina zoologică dela Schönbrunn-Viena
Cușca Tigrilor

bru își înzestrează de predilecție tablourile sale de sfinti, abia se deosebesc de rassa de câini *Pudel*, cu toate că *Dürer* a fost un pictor excelent și fin observator al animalelor, după cum ne-o dovedește de la câmp, adică un animal destul de comun și accesibil, pe care pictorul l'a putut studia în amănunte. Când însă îi lipsește modelul, ca de pildă la reprezentarea leilor cari nu existau pe atunci la Nürnberg, pictorul lasă curs liber fantaziei.

Din contră, pictorii moderni cari au la dispoziție un bogat material de studiu, ne dău tablouri animaliere pline de viață.

Astfel excelentele picturi de animale ale lui *Kuhnert* sunt adevărate studii originale după natură, făcute în grădinile zoologice — și servesc adesea ca veritabile documente științifice, în texte clasice (*Brehm, Menegaux, etc.*).

Modele tot atât de prețioase pentru pictură mai sunt în grădinile zoologice apusene, în afară de animale, chiar mediile artificiale, peisaje create ele însăși cu meșteșug și artă.

d) *Importanța grădinii zoologice ca instituție pentru protecția naturii.* Tendințele moderne ale ocrotirii naturii au drept scop de a împiedeca prin toate mijloacele, distrugerea faunei și exterminarea speciilor pe cale de dispariție, ajutându-se de tăblițe și ghiduri în care se intercalează, între altele, pericolul exterminării ce amenință unele specii rare, pe lângă care vizitatorul ar trece poate indiferent.

Așa de exemplu, ultimele locuri de refugiu și subsistență în zilele noastre pentru *Zimbru*, sunt grădinile zoologice: tot aici vor găsi refugiu, peste puțină vreme, specii rare și pe cale de dispariție ca de exemplu: Ibexul. *Capra neagră*, Râsul, Castorul, Marmota, Saiga, etc., printre cele europene.

In felul acesta, grădinile zoologice desvoltă în tineret milă pentru animalele ce se găsesc pe cale de pieire, și dragoste față de natura care sufere din ce în ce mai mult influență unei civilizații necrătau-toare.

Knauer citează unele grădini zoologice (Giza, Rotterdam), în care diferite pasări sălbaticice cuibăresc liber, clocind neturburate de nimeni.

In marile parcuri germane, la exteriorul grădinilor zoologice (Berlin, Dresden, Leipzig) se văd *Iepuri de casă*, *Fazani aurii*, diferite păsărele și în deosebi *Mierla*, cari, ocrotite de populație, rămân permanent acolo, împodobind, atât de viu și de placut, peluzele acestora.

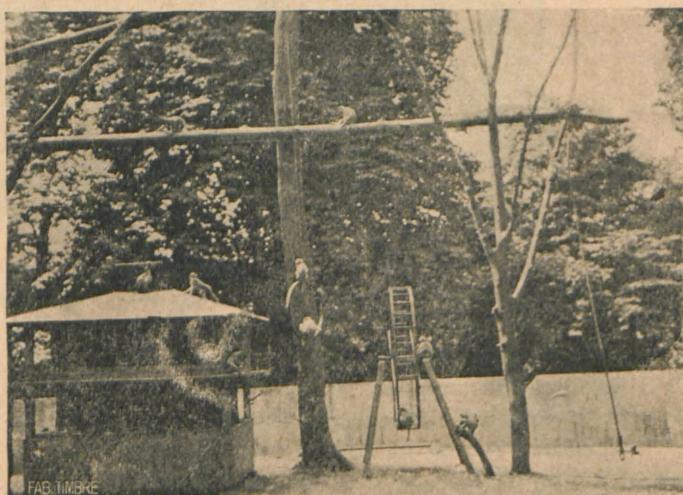
Tot astfel cimitirul central din Viena, cu tufișurile sale bogate, a devenit cu timpul un rai al Privigetorilor.

e) *Importanța grădinii zoologice ca instituție patriotică.* O bună grădină zoologică trebuie să formeze și să desvolte nu numai dragostea față de natură în general, înmăbind caracterele aspre și făcându-le mai miloase față de animale, dar, prin expunerea faunei autochtone ea trebuie să formeze și desvolte chiar dragostea față de patrie.

Vizitatorul cunoștând fauna țării, are ocazia să aprecieze și să iubească mai efectiv însăși natura țării sale și deci patria.

Iată deci motivul pentru care o bună grădină zoologică, ce nu are numai scopuri comerciale, nu trebuie să negligeze în nici un caz fauna actuală și istorică (în parte dispărută) a țării, cu atât mai mult cu cât ea se confectionează și mai ieftin dacă nu și cu mult mai ușor.

Numai ținând seama de aceste considerații generale asupra importanței publice a grădinilor zoologice, ne putem explica prodigioasa dezvoltare și activitate de azi a acestor instituții la suprafața pământului și în Europa centrală în deosebi (numai în Germania există azi 21 grădini zoologice, fără a socoti în această cifră și instituțiile mai mărunte cu preocupări conexe ca: expoziții pe-

Grădina zoologică dela Dresden
«Paradisul Maimuțelor»

riodice, mesagenii, etc.), unde ele au chiar și un periodic lunar: „*Der Zoologische Garten*”, Zeitschrift für die gesamte Tiergärtnerei (Organ des Zoolog. Gärten Mitteleuropas).

Zusammenfassung: Was ist ein zoologischer Garten und welches ist seine öffentliche Bedeutung. Die wissenschaftliche, didaktische und künstlerische Bedeutung der zoologischen Gärten, ebenso ihre Wichtigkeit für Naturschutz und aus vaterländische Einrichtung wird gezeigt, mit der Absicht, die Meinung des rumänischen Publikums für einen zoologischen Garten, der in Bukarest unglücklicherweise noch fehlt, vorzubereiten.

Pătania d-lui Afacerescu, inspector de vânătoare

D. Afacerescu, inspector de vânătoare, plecase în inspecție.

Toate merseseră de minune și, pe nserate, inspectorul știind că părintele Papuc, deși văduv, avea o gospodărie îmbelșugată, primise invitația popei de a rămâne la el peste noapte.

Cina a fost copioasă și în timpul mesei inspectorul nu a ncetat o clipă de a aduce laude servitoarei popei, care de — altfel era o femeie voinică și bine clădită — și care, la aceste laude, pleca în jos niște ochi frumoși, mototolind colțul șorțului.

Cei 2 bărbați trecuseră la cafele când de departe începuseră a se auzi niște tunete.

Cu timpul bubuiturile se apropiară și în curând se porni o ploaie cu besici.

— „D-le inspector“, zise popa „dacă mai ține așa n'o să puteți pleca astă-seară! Drumurile sunt desfundate și eu știu ce nsemnează o ploaie ca asta,

pe meleagurile noastre! O să vedeți c'o să ție toată noapta! Nu vă rămâne decât să vă culcați aici!

Am un singur pat dar, e destul de larg.

O să dormiți cu mine!“.

In vremea aceasta, pe la spatele inspectorului Ileana, servitoarea popei, îi arunca acestuia niște priviri sdrobitoare! Dar în cele din urmă se resemnă căci n'avea încotro.

Inspectorul și popa se desbrăcară și se culcară împreună. Dl. Afacerescu, obosit de treburi, cum era, dormi tun până la ziua, când bucuros ar mai fi dormit câteva ceasuri!

Dar, cum se lumină de ziua, d-sa fu deșteptat brusc de câteva palme sdravene, lipite cu putere pe părțile moi ale spatelui, în timp ce un glas somnorus bolborosi alături :

— „Scoală fă Ileano, de dă drumul la vite!“..

Decalogul vânătorului

de Cpt. G. Ionescu

1. — Dacă ți-e teamă să nu-ți împuști tovarășul sau propriu-ți câine, nu lua pușca când pleci la vânătoare.

2. — Scrie pe fiecare cartuș numele vânătorului în care vrei să tragi; altfel, alicele trec pe alături și se pierd cu destinația: Adresantul necunoscut.

3. — Dacă, după ce ai tras ambele focuri din pușcă, vânătorul tot nu a căzut, nu-l mai urmări. Astă înseamnă că ai dat peste un animal deștept.

4. — Ia întotdeauna în geantă câteva cutii cu pulbere și un „kil“-două, de alice. Vânătorii dela sate dau bucuros un iepure pe o cutie de „praf“ și o mâna de „plumbi“.

5. — Nu pleca niciodată fără câteva mii de lei în buzunar.

Se poate întâmpla ca vre-o vită să dea peste alicele tale și atunci țaranii tot pe tine te pun s'o plătești.

De nu ai bani, e bucluc. Te întorci „vilegianturist“.

6. — Nu uita să bați câinele oridecători vei scăpa focurile.

In felul acesta animalul va învăța că trebuie să prindă vânătorul înainte de a-l ajunge alicele.

7. — Du-te numai la vânătorile cu bătăe. Dela acestea nimeni nu pleacă cu mâna goală.

8. — Nu trage în vânător dacă este prea aproape; cu siguranță îți scapă. Lasă-l să se depărteze iar după ce s'a depărtat nu mai trage căci alicele nu mai au putere să-l ajungă.

9. — Când vezi câinele că refuză să aporteze vânătorul, nu te necăji; du-te tu și-l ia. Dar, când vezi că nu vrea să caute, atunci în nici un chip să nu cedezi și să faci treaba lui. Stai lângă el până s'o hotărî să plece.

10. — Dacă întâmplător ai împușcat o bucată, nu mai trage după altele, ci mulțumește-te cu atâtă. Altfel riști să-ți pierzi reputația de... bun trăgător.

„Burta vacii“

Pătania unui vânător

de Iosif I. Petrescu

Paznic public de vânătoare

Intr'o dimineață, spre sfârșitul lunei Martie, anul 1894, părăsise comuna B., din județul Teleorman, — situat pe șapte dealuri ca Roma, și traversat prin mijloc de rîulețul Urluiul, — cu gândul ca să mă duc la rațe. Când am ajuns la baltă, — partea lățită și plină de stuf a Urluiului de după o colină dinspre răsărit, — soarele tocmai începea să se ivească, anunțându-se prin coloarea-i roșietecă-gălbui și răsfirându-și razele în sus prin micile pete de nouași dela orizont, de părea că este un cap de copil zburdalnic, cam somnorus, care se deșteaptă cu părul vâlvoi.

Cu pușca în mâna, eram atent la fiecare luminiș

din trestia Urluiului, căutând rațele. Pe cari cu multă atenție, şiretenie, tărîș pe burta, etc. le puteam „trăzni“ din când în când.

Intr'unul din lumișul băltii, descoper o pereche de rațe mari „de Dunăre“ — aşa le numeam pe cele mari, — însă erau mai aproape de malul opus. Fac un ocol înapoi până la un loc cu apa mai mică, pe unde trec; apa rece, de Martie, — mai mult nomol de cât apă, adâncă până aproape de brâu — ca să mă pot apropiu de locul unde erau rațele. Ajungând pe malul opus, mai pe vine, mai tărâș pe burta, cu mânile afundate până în coate în mocirlă, mă apropiu de lumișul cu rațele. Însă înainte de a putea trage în

ele cu un „Mac ! Mac ! Mac !“ puternic, acestea se și înălțăra !

„Le iau în cătare“ și trag. Spre marea mea bucurie și satisfacție, — că nu mă voi mai duce de astădată acasă cu mâna goală —, cade una în niște plante aquatice, dar tocmai în partea cealaltă a băltii. Marchez locul, — niște petice mici de teperig — și trec din nou înapoi în partea ceailaltă. Calc din petec în petec de plante, ca mușuroaiele, ca să nu mă afund în mocirlă. Unde nu era petec de iarba, mă afundam până la genunchi în mocirlă, din care cu greu puteam scoate picioarele.

In fine zăresc rața ca la 20 metri de mine, cu ciocul afundat în mocirlă pe un ochiu gol de mlaștină, — fără pâlcuri de plante. Merg cu greu până acolo și calc în acel gol. Dar deodată mă și afund până la brâu ! In primul moment nici nu'mi dau seama bine că mă afund; și caut ca să trag spre mine rața, cu ajutorul puștei. Cum mă mișc însă puținel, observ că mă afund și mai mult în jos.

In acest timp, pe drumul, de pe malul băltii, văd un om cu carul, care se ducea la câmp cu plugul, la arătură. Fiindu-mi însă rușine să mă vadă în situația și halul în care eram, nu l'am mai strigat ca să'mi dea o mâna de ajutor, sperând că voi putea ești din mlaștină și singur.

Dar, cum la orice mișcare cât de mică, pe care o încercam ca să mă salvez, mă afundam tot mai mult, mi' am dat repede seama de situația disperată în care mă aflam. Acum aș fi chemat pe orișicine ca să mă salveze, căci îmi vedeam pieirea cu ochii, dar nu mai era nimeni prin prejur. De frica afundării nu mai făceam nici cea mai mică mișcare. Începusem să mă'nchin : „Doamne Isuse Christoase și prea Sfânta nașătoare de Dumnezeu ! Fie-vă milă și nu mă lăsați să pier etc. !“

După puțin timp, văd de departe că apare pe culmea dealului, un punct negru, care se mărea mereu și se distingea dince'nce mai bine. Era capul unui cal ! Apoi calul apare în întregime, după care apar și doi boi, iar după boi plugul urmat de plugar. Plugarul ari ! Locul de arătură al acelui plugar era cu un cap în vale, spre baltă, ca la 2—300 metri de mine, iar celălalt cap al locului era peste culmea dealului.

Mă închin și fără să mai mă mișc de frica afundării, întorc numai capul ca să urmăresc plugarul și să'l strig când va ajunge în vale !

Momentele treceau încet. Fiecare minut mi se părea o veșnicie. Deși mlaștina rece îmi înțepenea corpul, totuși, de frica morții, sudori reci îmi curgeau de pe frunte. In fine, încep să strig cât puteam de tare : „Măi nene Ioane ! Măi Marine ! Măi Niculae ! Vino mai repede de mă scapă că mă înneac !.. Omul

nostru și-a întors odată capul pentru câteva momente și s'a uitat în toate părțile, dar nevăzând pe nimenei și-a văzut de treabă, mânându-și boi pe brazdă, la deal : „Hăis ! Cea !“...

Mă găndeam să trag un foc de armă în sus, dar nu îndrăsneam, căci reculul armei m'ar fi afundat și mai mult în jos. Fiori și sudori, reci ca gheață, mă treceau întruna văzând că piere pe după culmea dealului și fundul rotund al căciulei celui care ara...

A trecut mult pentru mine, o veșnicie, până am zărit din nou apărând pe culmea dealului : calul, boii, și plugarul, în urma plugului, dar de data asta mi-a venit o idee salvatoare : îmi iau binișor de pe cap șapca și punându-o pe țevile armei pe care o ridic în sus, o mișc binișor când la dreapta, când la stanga, începând din nou a striga : „Măi nene Ioane ! Măi Marine ! Vino mai repede de mă scapă că mă înneac !“

După mai multe strigăte desnădăjduite, indescriabilă mi-a fost bucuria când am văzut, că omul, oprindu-și vitele în vale, o ia la fugă înspre mine, unde ajungând, începe a se închinde și a-mi da curaj și sfaturi ca nu cumva să mă mai mișc ! Apoi o ia repede, în fugă, spre plug. Il urmăresc cu privirea, îl văd cum scoate jugul dela Tânjala plugului, cu boi cu tot și, dând bice la vite, o ia cu ele peste culmea dealului, unde dispără fără să știu ce face. Până să apară din nou, m'am gândit la multe ! Poate că nici nu mai vine ! îmi ziceam. Dar iată'l ! Apare pe culmea dealului calul, boii, și plugarul însuși cu carul, mânând de zor boii la vale, deadreptul peste arătură, venind cu carul până în apropierea băltii unde eram eu. Mă miram mult : Ce o fi vrând să facă el cu carul ? ?...

După ce a dejugat boii, îl văd că scoate și ia în spiniare una din loitrele carului. Venind înspre mine, o pune în mlaștină aproape de mine, ca pe un pod, apoi luând și cealaltă loitră și venind cu ea peste prima, o asează în capul și în curmezișul primei loitre, mai aproape de mine. Apoi luând funia boilor și făcând un laț fix, mi l'a dat de mi-l'am petrecut pe subt subțiori, când nu după puțină osteneală, a dat Dumnezeu de m'a scos.

După ce m'a scos, privindu-și țoalele pline de noroi, mă înreabă zâmbind :

„Bine boierule, cine te-a pus să intri în burta vacii...“

Căci așa se numesc pe la noi în Teleorman asemenea izvoare oarbe, foarte numeroase pe marginea dealurilor.

Dau pățania mea, ca exemplu, vânătorilor începători cari vânează la baltă, pentru a fi atenți ca să nu intre și ei în „burta vacii“ !

INFORMAȚIUNI & COMUNICĂRI

O rezervă centrală pentru vânători în Bulgaria

Guvernul bulgar a destinat în pădurea statului, numită «Kvad Balkan», din județul Varna, un teren bine împădurit, în suprafață de 1,400 ha., care va forma o rezervă centrală pentru vânătorul bulgar.

Ea va fi împrejmuită în aşa fel ca să impiede orice furt și va fi pusă sub supravegherea directă a Ministerului agriculturii. Lucrările vor fi terminate în cursul acestei veri.

N. Baltes

Armata română respectă Legea Vânatului

Primim următoarele:

CORPUL VII ARMATA, Statul Major, biroul 2

către

«Revista Vânătorilor», București

Cu onoare se face cunoscut, că acest Comandament sesizându-se de cele publicate de Dv. în No. 3—5 pe luniile Martie, Aprilie, Mai 1932, cu privire la braconajul ce se face pe teritoriul Societăților de vânătoare Lugoj, a dat ordin garnizoanei

Lugoj să cerceteze și raporteze dacă cele publicate corespund, sau nu adevărului.

Garnizoana Lugoj, luând contact cu președintii celor 2 societăți de vânătoare și făcând cercetări, a stabilit că în anii 1931 și 1932 nici un militar din acea garnizoană nu a vânat, fără a poseda cuvenitul permis de vânătoare.

Față de cele pe mai sus, cu onoare vă rugăm să binevoiți a face cuvenita rectificare la aceiaș pagină a Revistei Vânătorilor, în numărul 6 ce va apărea.

p. Șeful de Stat Major C. VII A.

Col. Fâlfănescu

Se anexează raportul garnizoanei Lugoj către C. I. A. în copie.

Garnizoana Lugoj

către

Corpul VII armată, Biur. 2

La ordinul Dv. No. 1461327/27, V, 1932, am onoare a raporta:

- Am luat înțelegere cu președintii celor două societăți de vânătoare din Lugoj pentru a stabili cauzurile precise de braconaj.

Din relațiunile ce am primit rezultă că atât în anul 1931 cât și în anul 1932 nu au avut nici un caz de semnalat contra ofițerilor și subofițerilor, care să-i fi făcut culpabili de contraveniență la legea vânătorului.

2. In anul 1930 a fost reclamat Plot. Major Anghelescu din Cercul Recrutare Severin, care deferit justiției a fost scos din cauză prin amnistie.

3. Am dat ordine severe corporilor din garnizoauă de a urmări de aproape pe eventuali delicienți în scopul de a se preveni astfel de abateri.

4. Anexez tabelul nominal de toți ofițerii cari au permise de armă și vânătoare, cu copiile certificatelor respective.

Comandantul garnizoanei Lugoj

General (ss) Graf

p. conformitate

Şeful Bioului 2 Informații C. VII A.

Maior, Gorsky

Uniunea ia act de adresele de mai sus, făcând cuvenita rectificare și considerând de datoria sa de a le publica. Dealul rezumatul dela pag. 23, No. 3—5 al «Revistei Vânătorilor» este o foarte scurtă dare de seamă a memorialui Societății Vânătorilor din Lugoj, înaintat Uniunii și care se va trimite în copie Corpului VII de Armată, pentru a-i înlesni ancheta ordonată.

Se face un călduros apel către toți membrii Uniunii ca să-si plătească cotizațiile, deoarece administrația este lipsită de fonduri.

Deasemenea sunt rugați să ia notă că No. viitor al revistei se va trimite contra ramburs.

CARTI SI REVISTE*)

Prof. E. Botezat, Existența zimbrului în Bucovina, Buletinul Facultății de științe din Cernăuți, V. 2, 1931, pp. 370—377.

D. dr. E. Botezat, ilustrul zoolog român, profesor la Universitatea din Cernăuți și membru corespondent al Academiei Române, este cel mai mare cunoșător al faunei noastre vânătoarești actuale sau stinse în timpuri istorice. D-sale i-se datoresc cele

Prof. Dr. Eugen Botezat,
autorul numeroaselor lucrări de zoologie vânătoarească.

mai frumoase studii acupra Cerbului și Zimbrului în Carpați, pe care le-a publicat în diferite perioadice din țară și străinătate. Cu Zimbrul n'a încetat nici un moment de a se ocupa din 1913, când Academia Română i-a publicat în Analele sale (vol. 36), un important studiu asupra „Bourului și Zimbrului“.

In ultima sa notă, publicată în Buletinul Facultății de Științe din Cernăuți, d-za descrie un bucium de corn de Zimbru, marcat cu anul 1808, pe care l-a descoperit la învățătorul Volcinschi din Seletin, care-l cumpărase dela un huțan (rutean) din munții Bucovinei.

Prin descoperirea acestui prețios document se face dovada existenței zimbrului pe teritoriul Bucovinei, unde a persistat până la începutul secolului al 19-lea.

Buletinul Cercului de vânătoare „Vulturul“ din Tg.-Rășcani, jud. Bălți, An. I, nr. 1, 1 Iunie 1932.

Editat cu scopul de a înștiința pe membrii asupra ordinelor ce s-au primit la cerc, relativ la vânătoare, protecția vânătorului, viața societății etc.

Sumar : ordinele cercului către membrii ; informații asupra adunării generale a Uniunii ; calendarul vânătorilor ; anunțuri, etc.

O rectificare : adunarea generală a Uniunii din 28 Februarie a. c., nu a aprobat gestiunea.

„Olympic“, official publication of the organizing committee games of the X-th olympiad, Los Angeles, U. S. A., nr. 5 (Mai), 1932.

Organul comitetului de organizare a olimpiadei a 10-a, care va avea loc la Los Angeles (Statele Unite), între 30 Julie—14 August, și la care va participa și România cu o echipă.

In programul jocurilor acestei olimpiade figurează și tirul.

Revista Științelor Veterinare, nr. 5—6 (Mai-Iunie), XIII, 1932, București, Director : Dr. I. Călinescu ; redactor : Dr. F. Begnescu.

Număr festiv dedicat expoziției laptelui, care a avut loc la București.

Sumar : Comitetul național român al laptelui. Laptele. Producția și distribuirea laptelui. Laptele și derivatele sale. Recoltarea și comercializarea laptelui pentru copii și bolnavi. Cum se alege și crește tineretul femel spre a deveni vacă bună de lapte. Principiile nutritive ale laptelui. Laptele în alimentația păsărilor. Aprovizionarea cu lapte a orașelor mici. Educația pentru consumarea laptelui. În țara laptelui. Organizarea țăranilor austriaci, ca producători de lapte și aprovizionarea Vienei. Preparate cu lapte. Despre o plantă numită în Mexic vaca verde. Sfaturi. Recenzii. Mierea. Bibliografie apicală. Poșta sfaturilor medicale. Numeroase clișee.

*) In această rubrică se recenzează orice publicație de interes vânătoresc, în ordinea sosirii la redacție.

COMUNICĂRI ȘI PUBLICATIONI UNI OFICIOASE

Ministerul Agriculturii și Domeniilor, Serviciul Vânătoarei
PUBLICAȚIUNE

Prin Decizia dela Jurn. No. 8813/932, dată asupra avizului Consiliului permanent, se aproba deschiderea vânătoarei de: rate, gâște, becaține și alt vânat de baltă, pe ziua de 1 August cor.

* Primăria comunei Pustiniș, jud. Timiș-Torontal

PUBLICAȚIUNE

Se aduce la cunoștință că dreptul de vânat al comunei Pustiniș, se va da în arendă pe durată de 6 ani, cu începere dela 1 Ianuarie 1932.

Licitația va avea loc la primăria comunei Pustiniș, în ziua de 1 August 1932 ora 9.

Condițiunile de licitație sunt atisate la primăria comunala unde se pot vedea între orele de serviciu.

* Primăria comunei Partoș

PUBLICAȚIUNE

Se aduce la cunoștință publică că dreptul de vânat al comunei Partoș în extindere de 3300 iug. se va vinde la licitație publică în ziua de 6 August 1932 orele 9, la primăria comunei.

Condițiunile de licitație sunt puse spre vedere publică în biroul notarial.

* Administrația Fondului bisericesc din Cernăuți

PUBLICAȚIUNE

La Administrația Fondului bisericesc din Cernăuți se va ține la 25 Iulie 1932, orele 11 licitație publică cu oferte închise pentru arendarea vânătoarei în Orata-Delnîța-Botos, ocoalele silvice Iacobeni și Breaza, pe durata de 10 ani, începând dela 1 Septembrie 1932.

* Primăria comunei Slătinița

PUBLICAȚIUNE

Se va da în arendă prin licitație publică, cu oferte scrise și sigilate, cu respectarea art. 88—110 L.C.L. și al L.P.V., dreptul de vânat pe întreg hotarul comunei Slătinița pe timp de 10 ani consecutivi dela data adjudicării.

Licitatia va avea loc în comuna Slătinița la primăria comunala la 23 Iulie 1932, ora 17.

Prețul de strigare e 300 Lei.

Garanția provizorie e 10% din prețul de strigare, iar cea definitivă echivalentă cu prețul arenzei pe un an, rezultată la licitație.

Caietul de sarcini se poate vedea la primăria Slătinița.

* Primăria comunei Chegleviciu, Jud. Timiș Torontal

PUBLICAȚIUNE

Dreptul de vânat al comunei Chegleviciu, județul Timiș Torontal, se dă în arenda prin licitație publică în ziua de 8 Aug. 1932, la orele 9 pe termen de 3 ani, în localul primăriei comunale.

Prețul de strigare este de 1600 lei, vadiul 10%.

Condițiunile de licitație se pot vedea la primăria comunala în orele oficioase.

* Primăria comunei Bogodinți, Jud. Caraș

PUBLICAȚIUNE

In conf. cu disp. art. 8—14 din Legea pentru protecția vânătorului și reglementarea vânătoarei se aduce la cunoștință publică, că dreptul de vânătoare al comunei Bogodinți, Jud. Caraș, plasa Oravița cu un teren de 2567.569 iughi, cadastrale se va da în arendă pe timp de 6 ani consecutivi cu începere dela 1 Septembrie 1932 până la 1 Septembrie 1938.

Prețul de strigare este de lei 1000.

Licitatia se va ținea în ziua de 1 August 1932, ora 9 în localul Primăriei Bogodinți.

Doritorii de a lăsa parte sunt obligați a prezenta autorizația prescrisă de art. 13 din Legea vânătorului.

Condițiunile de licitație se pot vedea zilnic în orele oficioase la Notariatul Slatina-Nera.

* Primăria comunei Potoc, Jud. Caraș

PUBLICAȚIUNE

In conformitate cu art. 8—14 din Legea pentru protecția vânătorului și reglementarea vânătoarei se aduce la cunoștință pu-

blică, că dreptul de vânătoare al comunei Potoc, jud. Caraș, plasa Oravița, cu un teren de 2791.595 iughi, cadastrale se va da în arendă pe timp de 6 ani consecutivi cu începere dela 1 Septembrie 1932 până la 1 Septembrie 1938.

Prețul de strigare este de lei 1000.

Licitatia se va ținea în ziua de 1 August 1932, ora 4 în localul primăriei Potoc.

Doritorii de a lăsa parte sunt obligați a prezenta autorizația prescrisă de art. 13 din Legea vânătorului.

Condițiunile de licitație se pot vedea zilnic în orele oficioase la Notariatul Slatina-Nera.

T A B L O U

de membrii soc. de vânătoare «Vidra» din com. Rast, județul Dolj

George Preda, Theodor Ghionea, Florea Boata, Ion Sfârlează, Gheorghe Petrescu, Nicolae Vlădoi, Petre Nită, Mihail Pitu, Ion Sărăcea, Petre Colan, Sever Jureș, Savu Frăsie, Matei Mihăilescu, Ion Tiță, Marin Bogasieru, Florea Mititelu.

T A B L O U

de membrii soc. de vânătoare «Fazanul» din Bârlad

Nicu I. Juvară, Dimitrie Bordeeanu, Stănică Cojocariu, Cost. Ganea, Teodor Hohotă, Mihalache Lupu, Alexandru Gergă, Iancu Sălceanu, Constantin Petrea, Traian Petroeanu, Vasile Gheorghiu, Ion Kahn, Ion Diaconu.

T A B L O U

de membrii soc. de vânătoare «Getta» din com. Apateu jud. Arad pe 1932.

Blidar Petru, Botaș Teodor, Orb Ioan, Petredele Ioan, Judrițan Axentie, Leucuția Mircea, Urgacs Victor, Prügel Heinrich, Bartha Ladislau, Bartha Ioan, Makay Stefan.

T A B L O U

de membrii soc. de vânătoare «Jderul», com. Deleni, jud. Botoșani

Georges Polizu Micșunești, Jean Ghyka Deleni, Mihai Cașcaval, Gh. Vornicu, C. A. Vornicesei, Gh. I. Grancea, N. Tănase, Gh. Chifan, M. Bauer, N. Gheorghian, Loghin Costache, Ion Lungu.

T A B L O U

de membrii soc. de vânătoare «Dorna» din Vatra Dornei

Moroșan Constantin, Șirbu Spiridon, Haltof Frant, Pușcaș Gheorghe, Dranco Tănase, Cocea Mihai, Migdal Emil, Deac Macedon, Dorcu Condrat, Bața Gheorghe, Deac Ioan, Niculita Isidor, Ursu Roman, Ursu Dumitru, Ursu Simion, Coca Simion, Tomășevschi Iosef, Buzilă Victor, Nerghis Vasile, Șmegner Iosef, Gașler Anton, Sandi Iosef, Prelici Epaminonda, Huțan Vasile, Odochian Precob, Donisă Elizei, Nacu Ioru, Strungaru Ion, Oberländer Herman, Vernec Ioan, Tippenfenig Ioan, Tărănu Vasile, Crăciun Gheorghe, Giosan Nistor, Lupescu Marcu, Giosan Irimie, Ciapoi Nicolai, Vențel Carl, Moroșan Victor, Horodinschi Ioan, Vohrap Carl, Cobîș Vasile, Cobîș Stefan, Borha Fodor, Scurtu Gheorghe, Mühlér Siegfried, Coca Samoil, Zvorakovschi Stefan.

T A B L O U

de membrai soc. de vânătoare «Reuniunea Vânătorilor» din com. Mercurea, jud. Sibiu

Dr. Capesius Victor, Marcon Bela, Glatz Hans, Nössner Hans, Sommer Simon, Szegedi Richard, Konnerth Gustav, Hamlescher Michael, Hamlescher Andreas, Schneller Thomas, Marginean Alexandru, Minth Thomas, Minth Michael, Orendi Karl, Orescean Pompliu, Kuffend Andrei, Baciu Niculae, Bunea Ioan, Theil Simon, Thiess Michael, Cărpinișan Petru, Iridon Dumitru, Rieger Martin, Wallner Samuel, Șufana Ioan, Dr. Thulhur Martin

T A B L O U

de membrii soc. de vânătoare «Livezeni» din Livezeni
Moga Nicolae, Loy Ernest, Calina Ion I. Tanasie, Leterna Ioan, Daj Nicolae, Rădui Petru, Stânga Simion, Gârga Dumitru, Rusasc Rusu, Judisassi Petru, Vas Alecsandru, Toma Aron, Peter Ludovic, Loy Raimond, Barabaș Ștefan, Török Alexandru, Stefan Todor, Milea George, Lackner Ioan, Barna Teodor, Batici Ovidiu, Morar Alexandru, Pascu Adam, Florea Constantin, Ing. Ianossy Iosif, Popescu Florea, Ioanes Ioan, Baciat Virgil, Grindea Carol, Hening Ioan.

MICA PUBLICITATE

VÂND 4 cătei (3 : 1) brac german, păr scurt, 8 săptămâni, păr rînti importați premiați și una cătea germană, păr sărmos, importată, dresată, 4 ani. Adresa: Francisc Bücher, dentist, Lugoj.

DE VÂNZARE o pereche pe coarne de cerbi, puternic perlate, cu 12 ramuri. Prețul 2000 lei. A se adresa la Uniune.

A apărut :

• Dr. R. I. CĂLINESCU, *Manual pentru determinarea Amphibiilor și Reptilelor din România*. Casa Școalelor, Biblioteca de popularizare a științei, București, 89 pagini, 58 figuri.

Conține: instrucțiuni pentru strângerea Batracienilor și Reptilelor (cap. I); conservarea materialului (cap. II); instrucțiuni pentru tratarea mușcăturilor de viperă (cap. III), care interesează în cel mai înalt grad pe d-nii vânători pentru ținuturile muntoase.

Se arată care sunt șerpii veninoși și cei neveninoși — și cum îi putem recunoaște ușor.

Lucrarea e însoțită și de o hartă a răspândirei viperelor în România, care ne arată pe unde trăiesc aceste reptile la noi.

De vânzare la librăria „Cartea Românească” și la autor.

Ediție pe hârtie satinată: 21 lei.

Ediție pe hârtie velină: 40 lei.

Dr. R. I. CĂLINESCU, *Grădinile zoologice, organizarea și importanța lor publică*. Imprimeria Națională, București, 1932. 54 pagini, 36 clișee.

De vânzare la librăria Cartea Românească, București și la autor. Prețul 60 lei.

Se arată ce este o grădină zoologică și care este

PUI GRIFFON-KORTHALS de 5 săptămâni, sex masculin lei 2500; femenin Lei 2000 loco. Părinții: Ami de Moldavia (din Zopp Vagdemange și Asta Albaunsberg) și Hedda de Orion. 1 pui doresc să-mi schimb contra un pui de sex masculin scos din alți strămoși de pur sânge Griffon. Dr. E. Schnell, gara Titu-Dâmbovița

VÂND 6 perechi păuni între 2 și 7 ani; ouă de păuni; canari; o cătea de rasă prepelică cu un cățel de 6 luni; tufe decorative. Prețurile după învoială. A se adresa: George Cojocariu, Frătăuții-nou, Jud. Rădăuți.

importanța ei publică, științifică, didactică, artistică, patriotică și pentru protecția naturei (Cap. I). Se face apoi istoricul grădinilor zoologice și se arată evoluția modurilor de expunere dela tipul cel mai primitiv la cel mai evoluat (Cap. II). Se descriu condițiile de care depind organizarea și bunul mers al unei grădini zoologice (Cap. III), câteva din grădinile zoologice ale Europei centrale: Schoenbrunn-Viena, Berlin, Dresda, Halle, Leipzig, Stellingen - Hamburg, Muenchen - Hellabrunn (Cap. IV), ca și grădinile zoologice ale țărilor vecine: Ungaria, Cehoslovacia, Rusia, Bulgaria, Iugoslavia, (Cap. V). Clișeele sunt în majoritate originale

In curând va apărea: *Manual pentru determinarea vânătorului cu păr din România*, de Dr. R. I. Călinescu, conținând și instrucțiuni pentru naturalizarea blănilor și prepararea trofeelor vânătoarești; numeroase clișee în text.

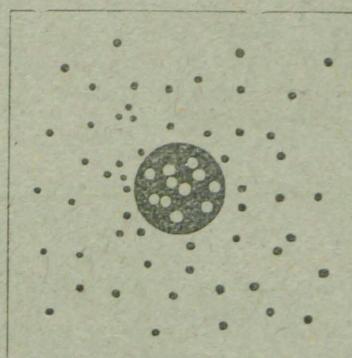
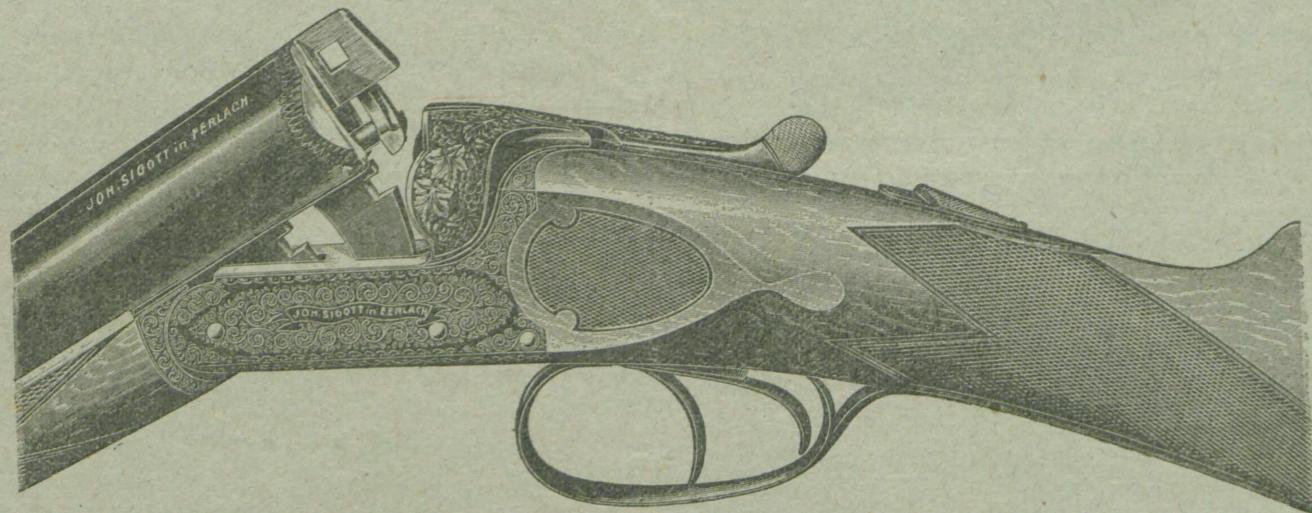

FABRICA DE ARME DE VÂNĂTOARE IOHANN SIGOTT

FERLACH — KÄRNTEN — AUSTRIA

Produce și vinde cele mai moderne arme de vânătoare
și anume:

ARME DE VANATOARE ELEGANTE CU DOUĂ ȚEVÎ DE ALICE CU ȘI FĂRĂ COCOAȘE
ARME PENTRU TRAGERE LA PORUMBEI (ȘI PERECHI) TOATE CU UN TIR SUPERIOR

C I B L A

Nălăimea 63×63 cm., cu lovitura
trasă din foraj Sigott-Drall-Rifle la 50 pași cu alice No. 6

Inventatorul și singurul îndreptățit la construirea „forajului Sigott-Drall-Riflle“ cu efect de tir neobișnuit de strâns și o penetrație mare a alicelor (vezi cibla).

Construеște deasemenea arme mixte, arme mixte sistem Bock, Drillinguri, arme cu două tevi de glonț (Express) și carabine cu repetiție în toate calibrele chiar și pentru glonțul de mare viteză 7×65 Brenneke și 8×60 Magnum. Gioanțele acestor cartușe au o traectorie aproape dreaptă până la peste 300 m. și o eficacitate fulgerătoare asupra vânătorului. Armele pentru aceste cartușe se pot utiliza în special pentru vânarea cerbilor mari, pentru mistreți și urși.

Armele mele sunt sub raportul construcției precise și solide precum și al calității tirului, foarte eftine și dau pentru orice armă

o garanție pe cinci ani. Construcțiiile mele sunt premiate de multe ori cu medalii de aur. Mii de scrisori de mulțumire din partea notabilităților și a vânătorilor profesioniști stau la dispoziția tuturor.

Catalogul bogat ilustrat în care sunt gravate după natură și descrise în amănunt armele mele. Se trimit la cerere de fabrica mea sau de Uniunea Generală a Vânătorilor din România, Str. Sf. Ionică No. 6, unde se pot vedea și cumpăra.

Glonț Sigott
pentru forajul Si-
gott-Drall-Rifle și
pentru țevi cu fo-
raj choke

REVISTA VÂNĂTORILOR

ORGAN OFICIAL AL UNIUNEI GENERALE A VÂNĂTORILOR DIN ROMÂNIA

TELEFON 313/47

Redactată de cei mai de seamă techincieni și specialiști în materie de vânătoare din țară, publică: articole cu subiecte pur vânătorești din interes general, privind protecția și înmulțirea vânătorului, educația vânătorească, tehnica armelor, chestiunile juridice privitoare la legea vânătorului, dispozițiunile luate de organele administrative ale vânătoarei, lista contravenienților la legea de vânătoare, dări de seamă a societăților de vânătoare afiliate, precum și orice gen de literatură cu subiecte de vânătoare.

**A B O N A M E N T U L A N U A L : 3 0 0 L E I
P E N T R U S O C I E T A T I L E A F I L I A T E 4 0 0 L E I
C O S T U L S T E M E I L E I 2 0 0**

ANUNȚURI COMERCIALE

1 PAGINĂ 500 LEI LUNAR

$\frac{1}{2}$ " 250 "

$\frac{1}{4}$ " 125 "

MICA PUBLICITATE 1 Leu cuvântul

**A B O N A M E N T U L L A
„REVISTA VÂNĂTORILOR“
ESTE OBLIGATORIU PENTRU TOȚI
MEMBRII UNIUNEI (Art. 6 din Statute)**

„REVISTA VÂNĂTORILOR“ este unicul mijloc de comunicare al tuturor vânătorilor din toată țara, care au să-și spună ceva. De aceea, dacă aveți ceva de cumpărat, de vândut, de schimbă, sau de pus vreo întrebare tehnică vânătorească, adresați-vă „REVISTEI VÂNĂTORILOR“. Numai aci puteți fi siguri că veți găsi pe aceia cărora vă adresați.

D-NII COLABORATORII POT OBȚINE ORICĂTE SEPARATE DORESC, DIN ARTICOLELE DOMNIILOR LOR, COMANDÂNDU-LE DIRECT LA TIPOGRAFIE SAU PRIN INTERMEDIUL UNIUNII, DUPĂ UN TARIF MINIMAL.

**LA ORICE CORESPONDENȚĂ ATA-
SAȚI MĂRCILE PENTRU RĂSPUNS.**

Administrația revistei expediind regulat fiecare număr tuturor abonaților, orice vină de neprimire cade exclusiv în seama poștei, căreia trebuie adresate în scris toate reclamațiile.

Plata cotizației anuale se primește până la 1 Aprilie, dată când revista se trimite contra ramburs.

**UNIREA FACE PUTEREA
STRÂNGEȚI-VĂ IN JURUL „UNIUNEI”**

Manuscisele nu se înapoiază.

Domnii colaboratori sunt deci rugați să-și păstreze copie de pe articolele trimise pentru „Revista Vânătorilor“

**PREȚUL UNUI EXEMPLAR 25 LEI
PREȚUL UNUI NUMĂR VECIU 30 LEI**

